

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

Teraz teda nasleduje vypočutie kandidátov a podľa abecedy poprosím, aby v zasadacej miestnosti zostal Branislav Jablonka a ostatní dvaja kandidáti. Poprosím.

Rečník 2

Počkať.

Rečník 1

Vítam vás, pán kandidát. Na zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky a odovzdávam vám slovo za účelom prezentácie s tým, že vás prosím v zmysle rokovacieho poriadku, aby vaša prezentácia nepresiahla 20 minút, nech sa páči.

Rečník 4

Vážená pani predsedníčka Súdnej rady, vážené členky, členovia Súdnej rady, dovoľte mi, aby som sa predstavil a uviedol svoju motiváciu prijať súhlas kandidatúrou na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva. Právnickú fakultu som končil v roku 2 00 2 a dosiahol svojej právnickej profesijnej kariéry, tá venujem 20 rokov a dospel som k záveru, že kľbenie profesie advokáta, zároveň popritom pôsobenie na pozícii viac ako 10 rokov trestu disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory, posledných 4, 5 rokov v pozícii externého porastu Ústavného súdu. A mám skúsenosti, ktoré môžem odovzdať a pôsobiť, pôsobiť v tejto inštitúcii Európskeho súdu, keďže počas tvojho profesijného života v tom sa stretol s veľa situáciami. Ktorý sa okrem iného aplikoval aj dohovor o ochrane ľudských práv a základmi. Lebo ja som si svoju prezentáciu predstavil tak, že budem spomínať určité významné rozhodnutia, s ktorými som sa stretol v aplikačnej praxi, v ich rôznych pozíciách, ktoré som profesne vykonával a rozdelil som si podľa jednotlivých článkov dohovoru a budem uvádzať tie situácie a, a zároveň aj a ňovať určité veci, ktoré vidím ako otázky zásadného právneho významu a akým spôsobom vôbec európska judikatúra ovplyvňuje, ovplyvňuje nielen individuálne prípady, ale ovplyvňuje aj judikatúru a zároveň, v ktorých prípadoch bude mať aj význam precedenčný.

V závere by som chcel uviesť svoje hodnotové nastavenie, akým spôsobom sa staviam a k úvahám deleg referenda. Čo by som, to by som robil robil inak. A k prvej časti sa chcem venovať ochrane osobnej slobody podľa čl. 5 dohovoru tak, ako sa, ktorá hodnotu osobnej slobody považujem za jednu z najvýznamnejších základných práv a slobôd, tak ako je tradične judikované v judikatúre európskeho prúdu z hľadiska hodnotového nastavenia základných práv, slobôd. Po treste, smrti a mučení je väzba najvýraznejších zásah do vôbec slobôd jednotlivca. Chcem sa venovať princípu a akým spôsobom má byť počas súdneho konania väzba pokrytá rozhodnutím súdu a akou situáciou som sa stretol. V roku 2 00 6 bol prijatý nový tr. por. zároveň aj nový Trestný zákon a prešli sme po roku 1 9 6 1 doť zásadnou zmenou z hľadiska takého celkového hodnotenia a nastavenia prakticky prípravnom konaní, nejaké zásadné zmeny veľkej sme nemali. Na hlavnom pojednávaní sa tvárime, že sme prešli do kontradiktórneho konania po vzore amerického procesu, vyskytli sa situácie a ja som sa stretol so situáciou, kedy obvinený bol vyšetrovaný väzobne v prípravnom konaní tým, že legislatíva v roku 2 00 6 nastavila určité tie rozhodovania o väzbe v štádiu súdneho

konania. Inak.

A to tak, že v prípade, že sa prekračovala väzba z prípravného konania na súdne konanie, tak sa nevyžadovalo rozhodnutie súdu, pokiaľ bola podaná obžaloba. Toto bolo také určité, určité nóbum trestnom poriadku, pričom ja som riešil takúto situáciu a jednoducho som si študoval rozhodnutie, európsku judikatúru Európskeho súdu a trafil som na rozhodnutie štatistís verzus Litva z roku 2 00 2, ktoré práve pojednával o tom, že v každom štádiu konania väzba musí byť pokrytá rozhodnutím súdu, dotýčny obvinených v súdnej veci, bola naňho podaná obžaloba a rozhodnutie súdu chýbalo, pretože väzba v prípravnom konaní skončila, tak sme podali žiadosť na súd o okamžité prepustenie z väzby, že nie je väzba krytá rozhodnutím súdu, pričom súd ani nerozhodol v tejto veci uznesením, ale vydá len oznámenie, že o väzbe rozhodovať nebude, pretože podľa tr. por.

Nie je potrebné žiadne rozhodnutie, má sa za to, že tým, že bola podaná obžaloba, tak väzba takýmto spôsobom. Tak a to som práve uvažoval nad tou situáciou, že z hľadiska judikatúry Európskeho súdu, a to je možné, že vôbec súd ani nevydal žiadne rozhodnutie, máme len oznámenie. Zároveň som v tom takéto, takúto žiadosť adresoval aj Zboru Väzenskej a justičnej stráže, obvinený je držaný na základe žiadneho rozhodnutia. A zamýšľal som sa, ako ďalej poskytnúť mu ochranu.

Tak sme skoncipovali ústavnú sťažnosť, kde sme vlastne nenamietali ani rozhodnutie súdu, ale iný zásah bolo len oznámenie súdu a Ústavný súd potom, ako prijal sťažnosť na ďalšie konanie, tak tejto sťažnosti vyhovel a stotožnil sa s argumentáciou Európskeho súdu pre ľudské práva. Práve odkazoval na prípad štatistís verzus Litva z roku 2 00 2, ktorý v tomto význame chápem, že aj keď smeroval voči inému štátu, bolo to voči Litve, ale tie základné princípy, ktoré boli uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia, boli aplikovateľné aj na slovenské právne prostredie a v tomto práve vidím aj ten prípad, ktorý bol voči inému štátu postavený, že tie princípy z hľadiska precedenčnej záväznosti boli aplikovateľné aj na túto situáciu. Ústavný súd v tejto situácii vyhovel a prikázal okamžite prepustiť obvineného z väzby na slobodu práve z tých dôvodov, že väzba nebola pokrytá rozhodnutím súdu.

Ak sa pamätáte na túto situáciu, akým spôsobom reagovala legislatíva na Slovensku, zákonodarcia urýchlene v skrátanom legislatívnom konaní prijal novelu, kde práve, kde práve pod vplyvom tejto judikatúry už následne aj Ústavného súdu zmenil, zmenil rozhodovanie o väzbe a práve je zakotvené a že to v súčasnosti, že väzba v každom štádiu musí byť pokrytá súdnym rozhodnutím, a preto ešte predtým, ako je podaná obžaloba, sú nastavené v trestnom poriadku určité lehoty, kedy súd musí, musí rozhodnúť, musí rozhodnúť následne, následne o väzbe. Táto lavína, ktorá sa vtedy spustila, pamätám si, že na, v podobe, keď sme čakali na pojednávaní, prokurátor mi povedal, že advokát, táto lavína spustila, že máme niekoľko 100 obvinených prepustených okamžite z väzby a na to som reagoval, že to nie je, že to nie je situácia, ktorú spôsobila obhajoba a situácia, ktorá je legislatívnou chybou a dierou v trestnom poriadku a je potrebné na to, na to reagovať. Čiže dosť významné, významné rozhodnutie, ktoré ovplyvnilo ďalšiu dikatúru a tu chcem nadviazať, že Európsky súd aj v ďalších rozhodnutiach, kde sa sťažovali sťažovatelia, že ich väzba nebola po, teda rozhodnutím súdu, to už boli slovenskí sťažovatelia, tak nadviazal na prípad štatistís verzus Litva, na prípad v prípade Brunc, Kováčik až BB, ktoré boli rozhodované neskôr v roku 2 0 10 a 2 0 11

a takýmto spôsobom im bolo vyhovené a priznané aj zadobne.

To je, pokiaľ ide o právo na osobnú slobodu a ďalej vo svojej praxi som sa veľmi často stretol pri aplikácii dohovoru s čl. 6. Právo na spravodlivý súdny proces a právo na spravodlivý súdny proces má veľmi veľa aspektov v rozhodovaní, či už v rámci civilno právnom alebo aj v trestnom.

A rozhodnutia, ktoré ovplyvnili, ovplyvnili rozhodovaciu činnosť, činnosť našich súdov, tu najmä otázky prietáhov v konaní. A v deväťdesiatych rokoch a rokoch začiatkom milénia. Ústavný súd Slovenskej republiky mal nastavenú doprínu, že pokiaľ sa Sťažovateľ sa sťažovať na prietahy v konaní, tak musí využiť sťažnosť predsedovi súdu. Toto sa považovalo ako podmienka, aby bol úspešný v konaní o ústavnej sťažnosti na prietahy v konaní pod vplyvom opätovne judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. prípad Gajduše a iný a kde bolo judikované, že sťažnosť na predsedu súdu nie je efektívny prostriedok domáhania sa nápravy prietáhov. Ústavný súd svoju judikatúru zmenil. Je to koncom rokov ešte piatyk, hej, tohto storočia. V súčasnosti tiež, kde sa judikuje, že tento prostriedok efektívny nie je a prakticky, prakticky sú to tiež rozhodnutia Európskeho súdu, ktoré ovplyvnili, ovplyvnili, ovplyvnili judikatúrou Ústavného súdu.

S ďalšou situáciou, s ktorou sa veľmi často stretávam, je otázka namietania porušenia základných práv a slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov a doktrínálne pomenovaných. Kedy dôjde v rámci konania ku zjavnému skutkovému alebo právnomu omylu? Čo sú to za situácie?

Rečník 2

Prakticky.

Rečník 4

Všeobecným súdom sa dáva široký priestor na interpretáciu právnych noriem v rámci zákonných noriem, avšak pokiaľ interpretácia týchto noriem je zjavne, zjavne nesprávna, tak Európsky súd vyvodil princíp tzv. zjavného právneho alebo sudcového omylu, že fyzická alebo právnická osoba má právo požiadať o preskúmanie orgány na úrovni ústavného práva. Ja som sa stretol s takouto významnou situáciou, situáciou v civilnom procese, kedy som prevzal vec až v štádiu, keď už bola ukončená, prakticky rozhodnutie bolo právoplatné, v civilnom konaní odvolacieho súdu, kde strana sporu bola neúspešná v konaní o uplatnení nároku zmenky, keďže zmenkové právo, zmenkové právo bolo mojím koníčkom aj v rámci vedeckej činnosti, aj na právnickej fakulte praktickyého začiatku od tým, ako som končil, moja záverečná magisterská práca doktora, karigorózna a následne aj habilitačná prednáška sa týkala a zmenkového práva, tak aj tento prípad má veľmi zaujal, o čo tu išlo? Tu s tým sa zase hrnúť a stručne načrtnúť také základné, základné koncepty.

Išlo tu o dvestilácie. Prvá vec bola, keďže bol neúspešný a dalo sa v konaní pre všeobecnými súdmi, aký opravný prostriedok mimoriadny zvolíme. A sme stáli pred dilemou a ďalej, čo budeme namietat, aby sme načrtli ten ústavnoprávny problém, resp. problém dohovoru pred, pred Ústavným súdom otázka stála, keďže nebola jednotná judikatúra, že či treba využiť dovolanie ako opravný prostriedok alebo priamo použiť ústavnú sťažnosť, totižto v tej dobe

dovolanie bolo veľmi obmedzené, dovolanie bolo prípustné z hľadiska právneho a skutkovo právneho len voči pozmeňujúcim rozsudkom v tom čase to v tom čase táto situácia nebola zmeňujúca, bol to potvrdzujúci rozsudok a Najvyšší súd mal veľmi úzku interpretáciu prípustnosti dovolat' a pokiaľ dovolanie odmietol, tak na Ústavnom súde sa javili také názory, že pokiaľ ste ústavnú sťažnosť podali voči odmietajúcemu rozhodnutiu dovolacieho súdu, taká sťažnosť sa odmietala ako neprípustná a prakticky ste si vyšachovali úplne všetky správne.

No a tu som sa inšpiroval práve rozhodnutím a Zolský z Ruska voči Českej republike, Európskeho súdu z roku 2002, kedy Európsky súd riešil tiež obdobnú situáciu, akým spôsobom boli o právne prostriedky, aby ste neboli vyšachovaný hry, povedal veľmi zásadný print. Pokiaľ je možné už len potenciálne voči rozhodnutiu súdu podať dovolanie, účastník konania nemá váhať. A má ho podať a v prípade, že ak bude neúspešný pred Dovolacím súdom, tak Ústavný súd musí prejednať sťažnosť voči rozhodnutiu dovolacieho súdu a zároveň mu je zachovaná aj lehota voči rozhodnutiu odvolacieho. To je na tomto zaujímavé, že ústavnú sťažnosť voči dovolaciemu súdu musíte podať v lehote dvoch mesiacov, ale zároveň môžete namietať a uplatniť argumenty aj z rozhodnutia odvolacieho súdu, medzi ktorým už uplynie niekedy aj rok 2, že napriek tomu tá lehota je zachovaná a tu práve povedal ten princíp, že účastník konania alebo strana sporu nemôže predvídať, akým spôsobom rozhodne dovolací súd a pokiaľ vôbec takáto potenciálna možnosť existuje, to dovolanie podať, treba ho vyuby a nemôže zároveň potom stratiť šancu namietať neústavne rozhodnutie jednak voči tomu rozhodnutiu odmietajúce dovolacieho súdu a zároveň aj odvolacie, pretože v Čechách sa stala takáto obdobná situácia, kde Ústavný súd teda takúto sťažnosť nepripustil a Európsky súd teda takýmto spôsobom toto rozhodnutie tiež chápem ako veľmi významné, majúce precedenčný význam nielen pre Českú republiku, ale vôbec zobecňujúce princípy podávania mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré sú v mnohých štátoch veľmi komplikované, najmä v situáciách, keď prichádza voľba viacerých opravných prostriedkov, no a tu chcem aj uviesť, že rozhodnutie Zolska Zolsky sa prakticky učebnicovo citované rozhodnutiam Ústavného súdu až doteraz a prakticky ani nebolo prekonané, takže toto bola tá voľba, voľba protestná, kde sme, kde sme volili túto situáciu, že sme najprv podali, podali dovolanie, ktoré ako sme aj predvídali, bolo odmietnuté, ale zároveň nám zachovala možnosť aj namietať rozhodnutie odvolacieho súdu.

No a druhý, druhý princíp, ktorý sme, ktorý sme tu uplatňovali voči rozhodnutiu, to bola otázka už zjavného právneho omylu, kedy súdy všeobecné vyhodnocovali otázku dôkazného bremena pri uplatňovaní práv zo zmenky, keďže zmenka je ten ich papier, ktorá stelesňuje právo samé osebe, tak je všeobecne akceptovateľné v doktríne a judikatúre, že samotným preukázaním nároku zo zmenky tam má za to, že žalobca preukázal svoj nárok a pokiaľ žalovaný namieta zaplatenie, tak nestačí, len namieta samotnými tvrdeniami, že nedohuje alebo dlhuje menej, ale musí uviesť relevantné skutočnosti.

Rečník 1

Upozorňujem vás, že máte posledných 5 minút.

Rečník 4

A práve tuná v tejto súdnej veci toto nenamietal. Na základe toho Ústavný súd prejednal túto sťažnosť a ktorá bola aj úspešná a rozhodnutie Ústavného súdu bolo aj publikované v Zbierke rozhodnutí v roku 2018 a má zásadný právny význam a je citované doteraz v zmenkových kauzách. Dovoľte mi, aby som v záverečnej časti a prezentoval skúsenosti, svojej poslednej skúsenosti s funkciou alebo pozíciou externého poradcu Ústavného súdu, ja som túto funkciu prijal a začal vykonávať od roku 2021, pričom sa venujem a pripravujem koncepty najmä týkajúce sa porušenia práva na osobnú slobodu a práva a práva na ochranu súkromia podľa čl. 8 dohovoru chcem poukázať a zovšeobecniť určité princípy, kde vidím nedostatky legislatívy na Slovensku. Najmä v poslednej kauze Kulák verzus Slovenská republika a apríla v roku 2025, kedy Európsky súd vyslovil porušenie základných práv advokáta Kuláta, o čo išlo? V stručnosti.

V rámci akcií, ktoré boli na Slovensku, táto označovaná ako akcia Búrka, tak bolo advokátovi, bol advokátovi okrem iného zaistený počítač na základe príkazu na vydanie počítačových údajov, pričom treba zdôrazniť, že na tomto počítači archivoval, ukladal všetky údaje o klientoch a bol mu vrátený až po 15 mesiacoch. Bolo to na základe príkazu policajta so súhlasom prokurátora, v čom Európsky súd videl medzery tohto postupu. Jednak, že tá doba bola veľmi dlhá, ale druhú vec, ktorú ja vidím za zásadnú aj v praxi, čo som sa za 3 roky stretol, že na Slovensku. Vážené dámy a páni, iba akýkoľvek relevantný opravný prostriedok v rámci invazívnych zásahov počas trestného konania, resp. aj mimo trestného konania. Mám na mysli invazívne zásahy, ku ktorým dochádza na základe príkazov, či už policajta a prokurátora alebo aj sudcu pre prípravné konanie. Prakticky ide o najinvazívnejší zásah vzhľadom na to, že mám na základe týchto príkazov môžu, môžu výrazným spôsobom zasiahnuť do spoluprávnia a my v rámci kontroly Všeobecného súdu, páni, máme žiadne podľa môjho názoru efektívne prostriedky, jediný efektívny prostriedok, ktorý je až na konci Ústavný súd a tu by som aj istým spôsobom kritický možno v určitej judikatúre Ústavného súdu povedal, že podľa niektorých názorov prichádza do úvahy ústavná sťažnosť až potom, keď skončí trestné konanie, pričom tie osoby, voči ktorým ten zásah do súkromia je vykonaný, oni v tom trestnom konaní majú rôzne postavenie, na začiatku môžu byť podozrivý, obvinený, ale ich postavenie sa môže znovu zmeniť, že ani nemusia byť v konečnom dôsledku obžalovaní pred súdom a absolútne strácajú akúkoľvek možnosť. Prieskum a toto je podľa mňa veľmi výrazné memento Európskeho súdu pre slovenského zákonodarcu, aby sa zamyslel nad systematickou ochranou právnych prostriedkov, ktoré sú ponúknuté v trestnom poriadku, pretože považujem i za zásadné medzery a tá sila štátu, keď sa na to pozerám z pohľadu obhajoby, ktoré zbrane môžeme používať my a na druhej strane, ktoré používajú, používajú orgány činné v trestnom konaní, sú podstatne silnejšie.

A toľko. Základné myšlienky mojej prezentácie a ďakujem za toto.

Rečník 1

Ďakujem pekne, otváram rozpravu. Magdaléna Hromcová, dobrý deň. Pán docent. Aj poznáme, ale budem teda oficiálne vítať, iste, už aj teda vo svojej prezentácii uviedli nejaké tie rozhodnutia SLP chronologicky, ale mám túto otázku pripravenú pre tých kandidátov, tak ten sa opýtať, že aké rozhodnutie SL zaujalo a prečo a naopak, ktoré rozhodnutie, ktoré

rozhodnutie sa dívať eticky a nesúhlas vnímalo mať nejaké.

Rečník 2

Výhrady.

Rečník 4

Ako som, ako som spomínal, mňa v poslednej dobe toto rozhodnutie. Kula, veru Slovensko potom bolo Berši verzus Slovinsko, to bolo, to boli tiež tiež dosť významné rozhodnutie, ktoré nadväzovalo na prípad Mupa verzus Slovensko, to bol prípad opätovne trestne stíhaného advokáta, ktorý bol stíhaný za pranie špinavých peňazí. A zhrnul by som len také základné, základné myšlienky, ktoré z toho vyplývajú, že ďalší spoluobžalovaní uzavreli dohodu o vine a treste. Tento obžalovaný bojoval o nevinu a že dokonca procesu a namietal pred Európskym súdom práve, práve tu situáciu, že rozhodne, že nerozhodoval vo veci nestranný súd, vzhľadom na to, že v popise skutku, nielen v tej výrokovej časti, ale aj v odôvodnení, ako keby sa sudca stotožňoval, že už predikoval jeho vinu a v tomto prípade práve Európsky súd pripúšťa, že je možné za určitých okolností, aby rozhodoval aj ten istý o tom istom prípade spoluobžalovanom, ale pokiaľ berie do úvahy závery o iných spolužalovaných, o vine a treste, tak musí byť upravená aj tá skutková veta, aj to odôvodnenie tak, aby nevzbudzovalo pochybnosti. To je také navážka, že aj na jednej strane sa pripúta a na druhej strane, že záleží vždy od individuálneho posúdenia veci a to je celkom zaujímavé, že vidno, že tá judikatúra má tiež aj precedenčný význam, že sú to iné prípady a majú s tým problém aj iné štáty, ktoré boli, a potom ma zaujalo ešte rozhodnutie, ktoré smerovalo tiež voči Slovenskej republike, to bolo rozhodnutie Triková z vlaňajšieho roku, týkalo sa ochrany osobnej slobody, keďže aj keď som si robil prieskum a rešerš tých rozhodnutí, tak najviac invazívny Európsky súd práve pri ochrane osobnej slobody, to už vyplýva z toho, čo som povedal na začiatku. Ako zdôrazňujem, že po treste smrti a mučení je väzba najvýraznejší zápach a práve aj v tomto prípade, čo bola veľmi, veľmi zaujímavá myšlienka zhrnutá, kedy sťažnostný súd rozhodoval a rozhodoval o podkladoch, ktorým sa nemohla obvinená vyjadriť a prakticky boli a boli vzaté do úvahy na základe invazívneho zásahu súdu, že ani prokurátor nenamietal, pripúšťam, že rozhodovanie o väzbe nemá povahu kontradiktórnu, ako je na hlavnom pojednávaní, ale pokiaľ aj súd vykonáva dokazovanie a dopĺňa dokazovanie v sťažnostnom konaní, tak je povinnosťou jeho umožniť obvinenému, aby sa vyjadril k takýmto dôkazom, pretože inak dochádza k invazívneho zásahu do základných práv a práv a sôb.

A ešte možno 1 z rozhodnutí, ktoré síce nie je až nie až také nie čerstvé, ale podľa mňa je veľmi významné pre Slovenskú republiku, týka sa ochrany vlastníckeho práva, je rozhodnutie bytov verzus Slovenská republika, bytov a ďalších, to boli sťažovatelia, ktorí sa domáhali neústavnej ochrany regulovaného nájomného, to boli reštutované nehnuteľnosti, kde bývali nájomníci a prakticky za neregulované ceny nájomného. 20 rokov potom, ako hodnota slovenskej koruny a neskôr eura vzrástla. Tak tam tiež bolo.

Rečník 1

Ďakujem. Nasleduje Tomáš Lalík.

Rečník 5

Dobrý deň. Pán kandidát, pán docent, a poznáme sa osobne viac ako 15 rokov, ale teda pre účely vypočutia vám budem vykať, aby sme teda zachovali a nestrannosť. Ja by som mal pár otázok na vás, možno nie v súvislosti so slovenskými konaniami a slovenskými rozsudkami, ktoré určite, ako ste správne povedali, veľmi výrazne ovplyvnili slovenský právny poriadok a ja by som sa vás skôr spýtal na také otázky možno systematického fungovania výkladu dohovoru a t d'. konkrétne ako vieme, tak všetky problémy práve sú problémy týkajúce sa interpretácie práva, to by som sa vás spýtal, že akú metódu výkladu európskeho dohovoru považujete za prípustnú a ktorú metódu už považujete za neprípustnú, hej? T zn. že aké sú hranice? Lebo niektorí sudcovia teda majú tendenciu ten dohovor vykladať až tak, že napr. osobitne čl. 8, že myslím, lotyšský sudca v jednom disente povedal, že to čl. 8 a nie ležatá osmička, teda, že má nejaké hranice.

A preto vás zaujíma váš názor, akým spôsobom vy chcete pristupovať, keby ste sa stali sudcom práve k výkladu, ktorý tým Metod výkladu by ste považovali za vhodné a ktoré teda za nevhodné. Neviem, dám ešte ďalšiu otázku, aby ste si zapísali alebo, alebo potom, alebo chcete odpovedať hneď, neviem.

Rečník 4

Môžem.

Rečník 2

Aj.

Rečník 4

Z hľadiska teórie práva tak rozlišujeme určité spôsoby, spôsoby výkladu, tie základné, jazykový, logický, systematicky, teologický a ono ja by som to možno chápal tiež aj ten výklad Európskeho súdu aj, a možno aj v kontexte toho nášho ústavného práva, akým spôsobom sa ubera, že s tou dobou, ako to ja vnímam aj judikatúu Európskeho súdu, ale vidím to aj určitú paralelu Ústavného súdu, tak by som to asi povedal tak obrazne, že sudca chce povedať, aké bude právo, hej? Že sudca chce povedať, aké bude právo, chce byť ten silný sudca v tom, že nie je viazaný výslov nielen tým jazykovým znením, ale účelom, účelom dohovoru, účelom, čo z neho vyplýva, že jeologický výklad a Európsky súd zvolil aj z hľadiska tej metodológie, že nadväzuje na svoje, na svoje sporšie poršie rozhodnutia, čo vidno tam istým spôsobom ten precedenčný aj význam tých rozhodnutí. Ale v prípade, že v prípade, že by som pôsobil ako, ako sudca na takejto najvyššej súdnej inštancii, tak určite treba, treba vykázať nielen z toho jazykového znenia, ale ten účel, aký bol v každej tej situácii a prispôbiť to situáciu, určite treba aj brať tomu štátu, pretože aj keď tie určité princípy tu obecné, ale každé, aj to vnútroštátne právo má to svoje niečo materské, čiže treba prihliadať aj na ten, na ten význam vnútroštátu.

Rečník 5

T zn. možno aj nadviažem na otázku, ktorú som si pripravoval, že povedzme otázka ústavné identity teraz súčasne je veľmi široko diskutovaná, ale v porovnaní so Slovenskom, ale aj s inými krajinami, myslím, že savický protilotyšsku tiež rozhodnutie veľkej komory asi pred

roka tiež tam SLP povedal, že tá ústavná identita môže byť nejaký legitímny účel pri obmedzovaní, konkrétne to bolo vlastnícke právo. Tak vnímali by ste aj to, že povedzme v kontexte rozhodovania voči iným štátom by ste prihliadli na to, že aj ústavné tradície alebo ústavná identita a môže byť nejaký legitímny účel pre obmedzenie, pre zásah do konkrétneho ľudského práva alebo slobody.

Rečník 4

Ja si, ja si domnievam, že je to dokonca povinnosťou sú, ako by som chcel vystrihnúť právneho filozofa Monpeštiho, jeho dielo Duch národov, kde uviedol, že tie právne poriadky odvíjajú od toho, od toho ducha národa pre severské národy majú iný, južanské národy majú iný duch a my nikdy nedosiahneme jednotné právo pre všetkých. To sa ani nedá, že podľa mňa je veľmi významné, aby sme, aby sme prihliadali aj na tie osobitosti konkrétnych prípadov a možno by som len paralelu nadviazal, pretože popri Európskom súde funguje aj Súdny dvor Európskej únie, samozrejme, že rozhoduje nejaké, nejaké iné veci, ale aj v práve Európskej únii, keď si vezmete, boli prijaté určité nariadenia, ktoré sú priamo aplikovateľné pred štátom, vezmite si, že koľko nariadení sa tu ujalo. Ja poviem len v mojej oblasti teraz voči obchodného práva, nariadenie o európskej a. s. hej? Ale to nazývame ako určité umelé útvary, ktoré proste to právo vnútroštátnych aj tak vytvorilo ten svoj systém a toto sa až tak neujalo, že ja si myslím, že tá identita toho národa a vychádzajúc aj z toho posolstva právnych filozofov je.

Rečník 5

Ďakujem len pekne. A teraz by som prevrátil stranu a možno by som nadviazal aj na to, akým spôsobom politici nieže sa snažia vplývať, ale možno poukazujú aj na limity práve výkladu európskeho dohovoru a mám na mysli konkrétne z minulého roka deklaráciu oboch komôr švajčiarskeho parlamentu, tak isto aj švajčiarskej vlády, ktoré reagovali na rozsudok veľkej komory vo veci klíma seniorien proti Švajčiarsku, kde teda SLP skonštatoval, že Švajčiarsko si neplní pozitívny záväz z hľadiska ochrany životného prostredia a znižovania emisií uhlíku. A teda tá deklarácia bola v tom zmysle, že politici vo Švajčiarsku si myslia, že robia dosť a že teda už nebudú prijímať ďalšie kroky pre znižovanie emisií, resp. pre ochranu životného prostredia. A tak isto z minulého mesiaca otvorený list deviatich premiérov a prezidentov členských krajín Rady Európy, Dánsko, Taliansko, Belgicko, Česká republika + pobaltské krajiny a Poľsko, ktoré sa týkalo rovnako rozsudku vo veci proti Dánsku, kde teda dánski politici neboli spokojní s tým, ako Európsky súd pre ľudské práva rozhodol a teda kritizovali konkrétne metódu a výkladu živého inštrumentu z hľadiska ochrany práv migrantov.

Ako vnímate takéto, nepovedal by som, že extesii, ale možno ukazovanie istých limitov aj Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu ku krajinám, ktoré možno sú takými tradičnými porušovateľmi ľudských práv, ako je Turecko alebo Ruská federácia, Ukrajina alebo vo vzťahu k vyspelým krajinám, pretože či si nemyslíte, že slepo v niektorých veciach ide až príliš ďaleko z hľadiska povedzme obmedzovania a politik, ktoré môžu riešiť domáci politici v súlade s nejakým mandátom, ktorý dostali vo voľbách.

Rečník 4

Ďakujem. Áno, prípad, ktorý ste spomínali, týkajú sa životného prostredia, voči ajčia, ja som

ho zachytil, bolo to aj dosť široko medializované, no a to je práve, ja to vnímam ako problém tej tretej generácie ľudských práv, v podstate práv na ochranu životného prostredia, lebo zase, keď si vezmeme, ja by som išiel do toho historického kontextu, vôbec, ako sa dohovor vyvíjal a opätovne sa vrátim, čo v tom dohovore bolo na začiatok? Ochrana osobnej slobody, ochrana súkromia a sloboda prejavu a potom dodatkovými protokolmi určité práva pribúdali, to je napr. aj vlastnícke právo, keď si to tiež nebolo na začiatku, hoci je to majetkové právo, čo výrazne ovplyvňuje, ale vidíte, po tej vojne to nebolo na začiatku a potom sme postupne išli do tretej generácie ľudských práv a to, čo som povedal v predošlom vstupe a to je, hej, ten určitý sudcovský aktivizmus, sudca chce povedať, aké bude právo, on má právo si to aj dovoliť, hej? Lebo na tej najvyššej inštancii, ale zároveň ja chápem, že určité, určité limity, limity sú, a to je práve to, ja si myslím, že ono aj to pnutie, ktoré vzniká, to je aj možno, teraz by som zase trochu premosťoval na pnutie, ktoré vzniká medzi Ústavným súdom a Najvyšším súdom, to pnutie podľa mňa je prirodzené a ono je to aj dobré, že tým sa nejakým spôsobom vyvíja judikatúra, pretože ak by sme chceli mať ich Ústavný súd tak bude odmietať všetky ústavné sťažnostiach. Všetci budeme spokojní. Takže ono sa to nejakým spôsobom vyvíja, čiže aj tuná tieto veci, ktoré sú, ktoré sú možno také pre nás nové, tak nejakým spôsobom potrebujú dozrieť.

A to, že sa voči tomu štáty ohradujú tak, ako je, určite nikto nepochybuje, že Švajčiarsko patrí medzi najvyspelejšiu ekonomiku a z hľadiska porušovania základných práv a slobôd má tých prípadov minimum. Hej? Kde jednoducho nedochádza, tak asi nikto o tom nepochybuje, že takýmto porušovateľom zásadným je, je to určitý ten pohľad, hej, Európskeho súdu, len ťažko niekto bude regulovať, lebo to otázka vnútroštátneho práva, tak ochrany životného prostredia, aká bude prijatá legislatíva a čo je správne, takže určite výhrady sú, výhrady sú legitímne. A ono pri týchto prípadoch ako keby som pôsobil na tej pozícii, sú tak by som veľmi vážne, hej? Opatrne, že akým spôsobom ísť, pretože v určitých tých veciach treba, treba tú autonómiu tým štátom, štátom určite, určite ponechať, ale je to taký ten nový trend, hej, moderný, ktorý to prirodzene topnutie bude spôsobom.

Rečník 5

Ďakujem veľmi pekne. Ešte mám potom otázku, ktorá sa týka takého paradoxu, že SLP aj Rada Európy sa stále sťažujú, že majú málo zdrojov, či už ľudských, finančných, materiálnych a t.ď. na druhej strane tie zdroje aj v súčasnosti SLP stále prejednáva, môžeme povedať, tisíce, možno až desiatky 1000 sťažností proti Ruskej federácii, hoci Rusko už nie je viac ako 3 roky členským štátom Rady Európy a je úplne minimálna šanca, že akékoľvek rozsudok bude kedykoľvek v Rusku splnený. A na druhej strane 95 % všetkých sťažností možno zažiť. Ako advokát alebo ste pôsobili v nejakom spore, ktorý skončil až na SLP, vám príde nejaké vyrozumenie na pol strane, kde teda ešte on napíše, že aby ste už nikdy SLP nekontaktovali v tej veci a pritom je to nejaká, nejaká nezmyselná formulácia, ktorá teda nehovorí nič o tom, že ako to bolo posúdené, čo sú nejaké nedostatky tej sťažnosti, ako by si to hodnotili, teda, že na jednej strane sa stále prejednáva naozaj komplikované fakticky aj medzištátne sťažnosti proti Ruskej federácii a individuálne sťažnosti proti Ruskej federácii. A na druhej strane možno tie relevantné veci, ktoré iba sa mal zaoberať, tak na to už ty ako keby zdroje nestačia. Ako vnímate tento paradox?

Rečník 4

Ja ďakujem za túto otázku, to som už v rámci svojho záveru časového teda nestihol z toho pohľadu, že prijateľnosti sťažnosti a vôbec, vôbec posudzovania, čo by som sa ja snažil zdokonaľiť, ono totižto ten, tá procedúra, zase by som to videl v tom historickom kontexte celom, to treba chápať, že ako sa rozhoduje. Do roku 1998 fungovala Európska komisia pre ľudské práva, čo Európsky súd nebol ako stále, ešte až potom v roku 1998 tá dodatkovým protokolom. Európsky súd teda prejednáva všetky sťažnosti. S tým, že pozeral som si aktuálnu štatistiku. Cez 60 000 vecí čaká na výbavy, čo je enormné úpilie. No a v rámci toho vybavovania, že kam znopy, tak v snažila sa legislatíva reagovať, tak prijala tiež protokolom posudzovanie skrátenia tých sťažností a to posudzovanie či sťažnosti je prijateľná a v rámci prijateľnosti sa posudzuje, či prípustná a tam je vytvorená v rámci tej dogmatiky Európskeho súdu formalka, že vec musí mať určitý zásadný význam a nemôže byť a posudzovaná tak, že tento súd je súdom štvrtej inštancii, oni to nazvali, hej? Tak ako Ústavný súd to hovorí, že nemôže byť súdom tretej, štvrtej inštancie podľa toho, ako vezmeme, že voči tomu sťažnosť sleduje. A ja som sa stretol tiež, ako hovorí pán doktor, kde som, priznám sa, zastupoval, sme sa domáhali a ochrany vlastníckeho práva a chcem aj poukázať na nerovnaký prístup, pretože v niektorej veci mi prišlo oznámenie, že sťažnosť nebude prejednatelná, že neprijateľná, kde bolo aspoň v troch, štyroch bodoch vysvetlené, z akých dôvodov, prečo, ale stretol som sa aj so situáciou, kde bolo len uvedené, ako ste spomínali, ako ste spomínali. Lenže nebude neprijateľná bodka, nič, hej? Tromi vetami. Čiže toto myslím si, že ja chápem na jednej strane, že to vybavovanie musí byť promptné, ale toto nepovažujem za správne, hej? Že tu by mala byť aspoň tá dogmatika nastavená, že malo by byť určité to odôvodnenie, no a to, ako ste spomínali, hej, že voči určitému štátu tie sťažnosti, či sú posudzované, či nie, tá možnosť sa treba pozrieť na to, na to hľadisko aj personálne a časové, hej, že či tam prichádza, že právomoc tak rozhodovania toho súdu. Keď tá epi.

Rečník 5

Oni majú ešte právomoci. Áno, lebo Rusko ešte, myslím, že vo februári 2002, áno, 2002 prestalo byť členom Rady Európy, ďalšie pol roka malo teda záväzky, ktoré vyplývajú, t. zn. že z časového hľadiska, to sú všetko tie veci, ktoré spadajú do toho časového rámca, len ide o to, že či z hľadiska toho šetrenia materiálu, ľudského potenciálu, že či SLP by mal konať v týchto veciach, keď teda ten výsledok je prakticky nulový.

Rečník 4

Rozumiem. Áno, tam asi záleží od toho posúdenia toho individuálneho, ale určite treba aj asi, bral by som určite do úvahy, že pokiaľ ten štát už nie je členom Rady Európy a prakticky tá a vykonateľnosť rozhodnutia sa bude blížiť k nule, tak asi zrejme by skôr mala byť daný dôraz pre rozhodovacej činnosti voči tým štátom, ktoré sú podľa Rady Európy, pretože dôležité, aby to rozhodnutie bolo aj materiálne vykonateľné, aby ten štát ho vykonal vôbec v medzinárodnom práve a celkove to nie je len Európsky súd, ale aj medzi Medzinárodný trestný súd. Keď si vezmeme vždy na autonómii štátu, či to rozhodnutie vykoná alebo nie, lebo tie medzinárodné orgány, oni samy osebe nemajú tú vykonávaciu právomoc, čiže, čiže tam záleží od toho štátu, či to vykoná, či nie, ale to každý štát sa zase v tomto musí nejakým spôsobom, tak mal by sa podrobiť tej, dá sa tej časti suverenity a výkon.

Rečník 5

Ďakujem pekne, ďakujem, ešte mám 2 otázky, už potom tam priestor kolegom a tu sa spýtať, ako vnímate rolu SLP počas aj covidovej pandémie a sťažnosti, ktoré vlastne išli z rôznych krajín na SLP a týkali sa rôznych aspektov, či už to bolo právo na spravodlivý súdny proces, či to bolo sloboda náboženského vierovyzné zhromažďovacie právo, vlastnícke právo a t d'. a kde vlastne SLP, dá sa povedať, že podľa mojich vedomostí ani v jednom prípade nevyhovelo.

Rečník 4

Zatiaľ.

Rečník 5

A bolo tam 1 rozhodnutie proti Švajčiarsku, ale to potom veľká komora nejakým spôsobom odmietla pre nesplnenie procesných podmienok. A ako to vnímate tú rolu SLP z hľadiska ochrany ľudských práv a slobôd?

Rečník 4

Ako z tých všeobecných zdrojov. Tak to by zachytil rozhodnutie, ktoré by sa týkalo pandemických opatrení. Ja by som sa zase na to pozrel z toho širšieho uhla pohľadu, že mnohé legislatívy štátov a ani naša neboli pripravené legislatívne na tieto opatrenia, prakticky u nás boli mnohé, mnohé všeobecne záväzné normy vykonávané cez rozhodnutia alebo opatrenia hlavného hygienika, kde vlastne vláda delegovala túto rolu. Čo sa tam nezdá, že toto bolo správne takýmto spôsobom, hej? Lebo výkonnú moc má vykonávať vláda, ale je to samozrejme uhol pohľadu a potom sme nemali ochranu týchto práv a vôbec tu bol spor aj medzi správnymi súdmi na strane jednej aj Ústavným súdom, že či sú prípustné voči týmto rôznym aktom, páktom a zásahom správne žaloby? A potom toho pohľadu zase, aký je tu vzťah správnej žaloby a ústavnej sťažnosti. A až po vyčerpaní týchto prostriedkov na pravý v rámci systému všeobecného súdnictva, Ústavného súdu, môže Európsky súd k tomu zaujať určité stanovisko a ja sa domnievam, že ono mnohé tie prípady sú ešte v procese pred Európskym súdom, že oni ešte doznievajú, lebo to konanie pri tom nápade, čo som si pozeral, tú dĺžku konania, to sa počíta na roky 5 rokov minimálne, čiže myslím si, že ešte teraz niektoré veci dobehnú a potom budeme môcť vyhodnotiť, že akým spôsobom, ale určite by som sa na tieto, na tieto situácie a neboli sme na to pripravení, bolo to pre vôbec pre celý svet situácia po dlhej, po dlhom čase prvá, ale určite by som pri rozhodovaní o takýchto veciach veľmi vážil, do akej miery dochádzalo ku porušovaniu základných práv a slobôd a pokiaľ dochádzalo, tak treba priznať aj chybu a odškodniť tie fyzické a právnické osoby, zase, pozrite sa, aj my v rámci tvojej činnosti advokát, to tam môžeme urobiť.

Každý sme omylný človek a netreba sa tváriť, netreba sa tváriť neomylný, treba chybu priznať a proste poučiť sa z nej a akým spôsobom? Možno ja by som sa z tej pandémie poučil a je to aj memento pre zákonodarcu, aby prijal právnu úpravu, ktorá bude upravovať efektívne prostriedky v prvom rade na boli všeobecného súdnictva a potom.

Budeme.

Rečník 5

Ďakujem a už mám poslednú otázku, možno zase z iného súdka, trochu, ktorého sudcu zo súčasných a možno tak nedávno minulých považujete za svoj vzor, ktorý by ste chceli nasledovať, možno z akých dôvodov? Možno aj sudkyňa. Samozrejme, áno.

Rečník 4

To je veľmi ako z hľadiska, z hľadiska.

Rečník 2

Teda.

Rečník 4

Je to dosť taká otázka na telo, čiže asi keby som.

Rečník 5

Povedal možno aj tak filozoficky, že možno keď, lebo tak ste preukázali, že teda judikatúru SLS sledujete, určite čítate aj konkurenčné disentujúce stanoviská, možno ste si prečítali nejaké vedecké články tých sudcov, viete, že ktoré máme tak najbližšie nejako možno takou filozofiou.

Rečník 4

Prosím.

Rečník 5

SLP, áno, SLP.

Rečník 4

Ja by som, ja by som, ja by som išiel, nechcem hovoriť o živých, hej, aby sa to nikoho nedotklo, ale tí, čo už nežijú, ale mne sa, mne sa páčil. Prvý sudca, ktorý bol za Slovenskú republiku a ešte za československú zastupoval, bol za Bohumil Repík, to bol presný sutát, ktorý mal veľmi významne publikácia a ešte ja si pamätám, za mojich čias, keď som začínal a praxovať v advokátskej kancelárii, ja som teda pre právo bol od začiatku odhodlaný, tak som od druhého ročníka a môj bývalý šéf mal aj publikáciu Bohumila Repíka. V kancelárii pôsobil aj bývalý za federálu Threema. Ja teda aj on ho spomínal, hej, že proste bol to tak, ktorý sa najmä ochrane osobnej slobody tá venoval čl. 5 mal publikácie. Takže z tých sudcov, ktorí už teraz nežijú, žijúcich nebudem spomínať. Kvôli tomu, že by som to nepovažoval za korektné, tak jeho si vážim v tom odkaze, aj to som chcel povedať aj u mňa v rámci tých úvah na záver a hodnotového nastavenia, keby som pôsobil v pozícii vstupu Európskeho súdu, tak v prvom rade by bol u mňa na mieste čl. 5 dohoôd, hej? Ako máme čl. 12, ktorý sa týka smrti a letov. Ako predpokladajme, že nehrozí na Slovensku ani v tých vyspelých štátoch.

Tak určite to ale z hľadiska tej ochrany práv, podľa môjho názoru má byť nainvazívnejších európskych plán a myslím si, že tú úlohu aj z pohľadu toho, keď si vezmeme judikatúra, že do toľkých vecí sa pustil, tak aj spĺňa. To by malo byť najlepšie. Ja nehovorím, že treba teraz

dávať na bočtú linku majetkové právo, ochranu vlastníckeho práva, ale z hľadiska hodnotového nastavenia plánu.

Rečník 1

Ďakujem. Jaroslav Kláik. My sa asi nepoznáme. Mňa veľmi zaujalo to, keď ste hovorili tie svoje predstavy o trestnom práve po kodifitáty, pretože vy pôsobíte na katedri obchodného práva, pokiaľ sa nemýlim, na Právnickej fakulte Univerzity Komenského. Veľmi so záujmom som si vypočul vašim pekným stredoslovenským jazykom otázku kontradiktórnosti, ja by som povedal, že svoj prvku kontradiktórnosti v presnom konaní a trochu ma zaujalo, keď ste hovorili, že my sme čakali na rozsudok, my sme tam išli, hovorili ste prvej osoby možného čísla, to ste.

Rečník 4

Ako, myslel som ako advokátsku kancelár.

Rečník 1

Aha, takže ste hovorili aj za právnickú osobu hovoril.

Dobre, keď sme vlastne pri nej, vy ste, ak sa smiem opýtať a potom prejdeme vlastne na otázky. Štatutárny orgán a spoločník ešte dvoch spoločností, čo je zaujímavé, jednou z nich je spoločnosť, nepoviem názov, kde spoločníkom okrem vás je spoločnosť. V New Yorku, v Spojených štátoch amerických. V prípade úspechu na pozíciu sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva sa vzdáte týchto svojich pozícií štatutárneho orgánu a predsedu predstavenstva.

Rečník 4

Štatutárnych orgánov, určite áno, štatutárnych orgánov sa určite, a to je vlastne aj pozícia, aj keby človek postup v akejkoľvek verejnej funkcii, tak je to, je to pozícia, ktorá je jednotlivne.

Rečník 1

Dobre, ja vám nebudem dávať otázky, predsa nie sme nejako, nebudem vás skúšať, spolu ma zaujímajú vaše vlastné odborné názory. Chcem sa najprv opýtať ako advokát, takže niekoľkokrát ste spomenuli o svojej procesnej činnosti obhajcu, advokáta, dokonca v trestných veciach, aké máte skúsenosti vy ako advokát s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva a či vy osobne ako advokát ste podali niekedy sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva.

Rečník 4

Áno, ako som spomínal, podávali sme sťažnosti, jednak bolo to viacero sťažností, ktoré sa týkali čl. 6 dohovoru spravodlivé práva na spravodlivý súdny proces, priesťahov v konaní. Bola to 1 taká veľká inštitúcia, poisťovacia a spoločnosť, bola to ešte v čase, bolo to dávnejšie, kedy práve bol problém s tým, že či je sťažnosť predsedovi súdu efektívny u právny prostriedok a potom, ako podala, začalo konanie o týchto sťažnostiach, tak bolo doručené oznámenie vláde a prakticky tieto konania skončili zmierom, pretože aj vláda uznala, že došlo k priesťahom, takže tie rozsudky neboli ani zverejnené, to konanie ešte má neverejný charakter

a podával som aj sťažnosti vo veciach ochrany vlastníckeho práva, priznám sa, neboli sme úspešní, ja som aj klientovi bolo vysvetlené, že to sito je veľmi husté pri ochrane vlastníckeho práva, ako videl som tam určitý priestor, čoho by sa mohol Európsky súd chytiť, ale bolo nám, ako sme spomínali, vlastne oznámenie na jednu stranu zaručené, že sťažnosť sa považuje za neprijateľnú a práve z tých dôvodov, že v jednom z tých, si pamätám, bolo aj vysvetlené, za akých dôvodov a v niektorých už potom ďalších prípadoch to bolo prakticky len jednou vecou.

Rečník 1

Dobre, ďakujem. Vy ste taktiež spomenuli otázku práva na spravodlivý proces a dokonca ste spomenuli rozsudok vo veci Mucha verus Slovenská republika, tak pokiaľ sa nemýlim, trochu som čakal, že spomeniete taký úspech Slovenskej republiky pred týždňom, pretože Slovenská republika uspela v konaní o troch sťažnostiach vo veciach vy proti Slovenskej republike. To je taký holandský pánik Leon, Leonard Johan vín, ktorý Slovenskú republiku považoval za tzv. transakčnú krajinu a pašoval sa kokaín, metamfetamín. A v podstate tá paralela je taká, že jednoducho Európsky súd pre ľudské práva trochu inak rozhodoval nejako vo veci Muchu otázky viny, ale v otázke dodržiavania zákona v prípade predlžovania väzby teda trvala 2 roky A3 mesiace. Aký je váš názor v podstate na túto rozhodovaciu prax a na tento, na toto rozhodnutie, na tento aj úspech Slovenskej republiky.

Rečník 4

Hej? Ja som to, priznám sa, toto rozhodnutie poslednej som nezachytili.

Rečník 1

Takže nevíte o ňom, aby sme.

Rečník 4

Nie, nie, toto som nezachytili.

Rečník 1

Je taká týždňová záležitosť. Dobre, dobre.

Rečník 4

K väzbe, čo môžem ako a uviesť aj vôbec tým, že ako som sa v poslednom teda čase, keď som, sa zaoberám a pripravujem koncepty ako externý poradca, tak v čom tam vidím takéto zobecnenia? V čom je ten stále problém na všeobecných súdoch? A myslím si, že otázka útekovvej väzby, to je už viac menej, viac menej nejakým spôsobom vyjudikované, že tu je možné nahrádzať alternatívy prakticky skoro v každom prípade, čo je problém, je, je väzba preventívna, kde ale aj Európsky súd pripúšťa rozhodovacej činnosti, aj nedávno tiež bolo 1 publikované, teraz.

Nemusíte v justičnej revue, kde to smerovalo voči Cypru, kde zopakoval ten princíp, že v počiatočných štádiách konania, aj keď sa o väzbe rozhoduje často, pretože obvinený má zvyčajne veľmi v krátkych lehotách právo na preskúmanie, tak je opodstatnená, aj keď sa opakujú skutočnosti, ale už akonáhle väzba koná tá počítaná roky, tak nie je možné

odôvodňovať tými istými skutočnosťami a treba uprednostniť alternatívu.

Rečník 1

Áno, to vlastne vyplýva aj z rozhodovacej praxe jednotlivých súdov. Dobre, ďakujem. Taktiež ste hovorili, že máte nejaký názor na jednotlivé subjekty podozrivý, spomenuli ste nejaké základné otázky trestného práva, aký je váš vlastný názor na inštitút spolupracujúcej osoby, zároveň spolupracujúceho obvineného? Otázku benefitov, výhod pre takého osoby a váš názor na zákonnosť a férovosť v podstate takéhoto konania.

Rečník 4

A opäť by som ten tr. por. v tom kontexte, ako som ho vnímal, ako bol prijatý v roku, teda ako bol väzby cez.

Rečník 1

Ústav Paron v kontexte práva.

Rečník 4

Na spravodlivý kontext práva na spravodlivý proces. Treba si uvedomiť, že tento inštitút, hej, tento inštitút tu máme prakticky 20 rokov, hej? Bol to inštitút, ktorý bol zavedený pod vplyvom určitej doby a ja vidím riziká, že my nemáme, nemáme v presnom procese zadefinované presne a aká je tá pozícia toho spolupracujúceho? Obvinený od začiatku až do kontakt tomu, čo garantuje, hej? Ja vidím tú pozíciu spolupracujúceho obvineného, že on je istým spôsobom je taký ťahaný za povraz prokurátorom, pretože nie sú jednoznačne povedané, že tie benefity vymenované, čo bude mať za akých, za akých podmienok a vidím tu dosť veľký priestor možnosti zneužitia, hej, tohto inštitútu. Čiže, čiže je tu proste, proste v tomto ten legislatívny rámec nie je podľa mňa dostatočne vymedzený a ja z môjho hodnotového nastavenia ako obhajoby, obhajca má mať modrý talár, nemá mať talár čerpený, hej? Nemá prokurátorov a pokiaľ klient môj tvrdí, že je nevinný, ja mám všetky prostriedky efektívne uplatňovať na to, že mám jednoducho uplatňovať obhajobné nám, hej. Nemám ho nahovárať, že má s niekým spolupracovať, to proste úloha prokurátora, na jednej strane úloha obhajcu, na druhej. Niektorí kolegovia si tieto role žiaľ mylia, ale to vraj nie je môj problém.

Čiže je to určite, že je určitá trestná činnosť, ktorá sa ťažko obhajuje, ale podľa mňa štát má na odhaľovanie trestnej činnosti aj takto, o ktorej sa hovorí najviac, korupčné, ja som veľký odporca, hej? Každý korupčných konaní má byť postihované, ale domnievam sa, že štát má dostatočne iných prostriedkov, ako sa toto dá odhaľovať v prospech informačno technické zariadenia, hej? Lebo odhaľovanie cez tie spolupracujúce osoby a najmä historické väzby sú podľa mňa dosť veľkej hry.

Rečník 1

Ale to je otázka dôveryhodnosti výpovede, to je v poriadku, takže nechcem vám dávať kapióznou otázku, ale v tom medzinárodnom kontexte ide aspoň z toho, čo ste povedali, o porušení čl. 6 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, aspoň, aspoň možno o tom uvažovať zrejme, ako to bolo vo veci. Adamčo. Dobre a chcem sa už iba poslednú otázku, iba váš vlastný názor na opodstatnenosť a dodržiavania akčného plánu Európskej únie

pre ľudské práva a demokraciu. Viem, že to bolo predĺžené, ten plán činnosti od roku 2 0 2 7 a týka sa tej agendy aj Európskeho súdu pre ľudské práva, tento akčný plán Európskej únie. Aký je váš názov? Na opodstatnenosť.

Rečník 2

Tohto.

Rečník 1

Akčného plánu?

Rečník 4

Priznám sa, že neviem presne, hej, že to je veci, že ktoré sú tam zadefinované, čiže neviem tak.

Rečník 1

K tomu neviete.

Rečník 2

Dobre.

Rečník 1

Ako aj avizujeme hovoriť študentov, že doučíte sa, to budú.

Rečník 4

Ďakujem. Priznám sa, hej, že.

Rečník 6

Ďakujem pekne. Zuzana Čížová.

Už ste naznačili rešpektovanie právnej autonómie jednotlivých členských krajín v rámci predchádzajúcich otázok. Preto mám takú nadväzujúcu otázku, Európsky súd sú ľudské práva, čelí aj otázkam, ktoré zasahujú do spoločensky citlivých oblastí, ako je ochrana pred diskrimináciou, reprodukčné práva alebo ochrana súkromia v digitálnom priestore. Ako by ste vy osobne ako sa pristupovali pri riešení týchto otázok? Hľadaniu rovnováhy medzi výkladom dohovoru a rešpektovaním kultúrnej a právnej autonómie jednotlivých krajín.

Rečník 4

A tak sa môžem opýtať, myslíte, hej, že digitálna autonómia? Čiže.

Rečník 6

Ochrana súkromia v digitálnom priestore?

Rečník 4

Rozumiem súkromne v digitálnom. A. Nezachytil, preto sa, preto sa pýtam. Opäť. Historický pohľad a súčasnosť. Treba si uvedomiť, že aj Európsky súd je do určitého priestoru, tak aj tá judikatúra sa vyvíja, keď sme ešte my študovali právo a čerpali stroje, aby som to asi

porovnal, tak bol hlad po čerpaní zdrojov, mali sme, mali sme tých zdrojov, bol obmedzený počet. 1 časopis 2 3 a teraz, keď pracujeme a pracujeme literatúrou, tak všetko hľadáme. Síce interne sa nám tak rozšíril, že prakticky to, v čom chápem a ja určité riziká. Kedysi, keď chceli vysielat', tak ste mohli vysielat' prostredníctvom televízie, ktorá mala povolenie, mala licenciú, teraz, keď vytvoríte nejaký profil digitálny na internete a môže vysielat' každý, kto a ten zásah do ochrany súkromia podľa mňa sa aj tou dobou zmenil, hej, že tak to, čo sme považovali za zásah do súkromia pred 20 rokmi, tak v súčasnosti už tá spoločnosť je tak otvorená, že keď o vás niekto niečo hovorí, píše, tak to až tak nepovažujete, ale podľa mňa by sme, by sme sa mali nad tým zamyslieť, aby nás tá digitálna doba úplne nepohltla a nezhlpla, pretože to, čo sa tam vysielalo, tak určite môže mať negatívny dopad a najmä ja, v čom chápem to riziko, to je ochrana detí a mladých, hej? To by sa môžu nejakým spôsobom, nejakým spôsobom to môže zasahovať do ochrany, do ochrany, najmä súkromia týchto osôb a negatívnych vplyvov.

Rečník 2

Čiže.

Rečník 4

Čiže asi.

Rečník 6

Ja som si skôr myslela, že ako by vlastne pristupovali pri riešení týchto otázok citlivé, teda okrem toho aj tie reprodukčné práva, euch, ochrana pre diskrimináciu, ako by ste pristupovali? Ako hľadali by ste rovnováhu k tým výkladom dohovoru a teda rešpektovaní tej právnej a tej kultúrnej autonómie k jednotlivých krajín vraciate.

Rečník 4

No z hľadiska myslíte asi možno osobou, hej? A ja by som určite pristupoval, že nikto by nemal byť diskriminovaná, hej? Tá prvá vec, že každá tá osobnosť je osobnosťou sama osebe a určite pri tej ochrane súkromia zase by som vychádzal aj z toho právneho prostredia. Vrátim sa k právnemu filozofovi. Monteskýho duch národa. Jednoducho, že asi ťažko nájdeme nejaký úplne 1 spoločný menovateľ pri posudzovaní konkrétneho.

Rečník 6

Všetko áno. Ďakujem Peter Šamko.

Rečník 3

Dobrý deň. Pán doktor, ja sa budem pýtať na niektoré tie veci. Ale tiež to netreba brať, že vlastne ako skúšam, je to proste debata, moja výhoda je len tá, že udám to, hej, že o čom sa budem baviť, baviť, tak nadviažem na kolegyňu. Momentálne trhla umelá inteligencia do života aj právneho a už sa začína, začínajú v podstate objavovať náznaky toho, že často obhajoba má tendencie nahrádzať znalcov, áno, umelá inteligencia vie spracovať grafologický posudok, antropologický posudok vie vyhodnotiť DNA analýzu a t d'. a teda už sa to predkladá v podstate ako nazve sa to odborné vyjadrenie, predloží sa, dajme to grafologický nejaký posudok, ktorý čisto spracovala umelá inteligencia, tam stačí, ak máte porovnávacie

materiály, stačí to dať do digitálnej podoby nejakej digitalizovanej a hotovo. No a teraz aj Slovensko. Ale potom aj SLP v podstate stojí pred tou otázkou, že aký, či sa to vôbec dá pripustiť ako dôkaz a ak by sa to pripustilo, aký to môže mať dopad na práve spravodlivosť, spravodlivosť toho konania, či umelá inteligencia môže v podstate nahradiť znalcov alebo nemôže, takže v horizonte podľa mňa pár mesiacov, rokov, to je otázka na nás, potom možno aj na Európsky súd pre ľudské práva, takže ako vy vidíte nejakým spôsobom tú umelú inteligenciu v rámci dokazovania, dajme tomu v trestnom konaní? Nahradí znalcov, nenahradí, pripustili. Vy ste to ako sudca nepripustili.

Rečník 4

Súčasný je otázka verifikácie správnosti týchto záverov umelej inteligencie, pretože pokiaľ je niekto znalec, tak podmienky znalca stanovené v právnej úprave, hej, že z toho sa vyvodzuje, ak znalec podá znalec posudok, ktorý je nesprávny alebo nepravdivý, tak môžeme vyvodzovať v tej rovine sankčnej, tak je voči tomu a tým, že je možné vyvodzovať určitá sankcia, tak tým je, aj tým je tuná daný určitý nástroj, hej, že musím vykonávať svoju profesiu tak, ako ju vykonávať má. Pri umelej inteligenti mi práve toto chýba, že ten sankčný nástroj, akým spôsobom by som verifikoval vôbec právnosť toho. A potom z hľadiska vykonávania dôkazov vykonávanie dôkazov práve pri preverovaní znaleckého posudku v rámci, keď by išlo o trestný proces kontradiktórny, tak má 1 strana, aj druhá strana právoplatá. To si celkom neviem predstaviť, hej, pri tej befitácii, že ako by sa, by sa táto, táto otázka.

Rečník 3

Ono ja to, či toho, ono tí, čo predkladajú, namietajú, že vlastne umelá inteligencia je software križovaný s algoritmom a že je to vlastne stroj, ja by som to zjednodušil a stroj je v podstate zo svojej podstaty nestranný. A že teda to je v podstate to isté ako znalec, lebo je v podstate nestranný a že keď to tam dáte, tak on vám vlastne vychrlí nejaký a keď máte znalecký alebo ten odborný posudok vytvorený umelou inteligenciou v konaní, tak druhá strana, môže si ho zobrať, zobrať vlastného znalca, že a môže to napádať. Zdajú sa vám ako akceptovateľné tieto argumenty na to, aby sa to pripustilo?

Rečník 4

No mne sa tie argumenty nezdajú akceptovateľné. Ja si neviem predstaviť, že potom existuje len 1, v úvodzovkách umelá inteligencia, že len ten 1 algoritmus je správny. Dávam konkrétne kôta, hej? A toto mi tu proste nesedí, ako nie som možno až tak technicky zdatný alebo počítačovo, že si to rozmeniť na drobné. Len stále, stále, keď uvažujem z hľadiska toho procesu, kde, v ktorom je prevažuje ústnosť, kontradiktórnosť, tak neviem to celé predstaviť, hej? Ako sa to bude prezentovať.

Rečník 2

Áno, už podľa mňa to je tiež problém, že čo je za tým algoritmom, hej? Kto ho vytvára? Ten to posúdiť.

Rečník 4

Že či ten algoritmus.

Rečník 3

Áno, že kto ho, kto ho vytvára? Už vieme aj z konkrétnych prípadov, že tá umelá inteligencia vie byť aj chybová nejakým spôsobom, dobre, pokiaľ sme pri tej umelej inteligencii, sa chcem spýtať, ešte teraz sa to hodne diskutuje v súvislosti s tvorbou rozsudkov, že sudcovia a teraz aj s Čechmi sme o tom diskutovali aj u nás, že teda či sudca môže vytvoriť rozhodnutie aj za pomoci umelej inteligencie, prípadne či celé alebo nejaké časti, to sa ako diskutuje aj v súvislosti v Nemecku. Kade tade teraz, či je to vlastne povolené alebo či to môže mať problém nejaký etický alebo či len nejaké časti a niečo.

Rečník 2

Vôbec nie.

Rečník 4

Neviem si predstaviť vytvárať rozsudok podľa toho, že akým spôsobom, aká štruktúra vôbec rozsudku je dôležitá, dôležitou časťou rozhodnutia súdu každého je, ktorý sa odôvodňuje je, čo súd zistil a akým spôsobom právne posúdila. Práve ten myšlienkový, hej, myšlienkový pochod podľa mňa, ktorý je jedinečný a nenahraditeľný. Keď by som povedal, prípad je niečo iné, že vydávanie platobného rozkazu alebo možno aj trestného rozkazu, ktoré je zjednodušené rozhodnutie, kde môžeme uvažovať možno za pomoc umelej inteligencie, ale to už viac menej aj máme v civilnom procese nastavené vydávanie platobných rozkazov, ale tiež je tam stále ešte nejaký prvok úradníka, ktorý do toho zasahuje, ale neviem si predstaviť rozhodovanie vo veci samej, v merite veci, že bude sa tvoriť pomocou umelej inteligencie, lebo práve podľa mňa to jedinečné je tá ľudská vlastnosť, mozog, ktorý pracuje a vytvára myšlienkové pochody. V rámci odôvodňovania rokov.

Rečník 2

Áno, ale.

Rečník 4

Potom by sme pri takomto, pri takomto uhle pohľadu by sme vlastne dospeli k takému záveru, že ako keby len 1 jedinečné rozhodnutie bolo správne a potom sa pýtam, keď budeme mať opravný prostriedok, odvolacie konanie alebo dovoľá si to, potom bude v úvodzovkách iná umelá inteligencia, ktoré bude tento preskúmať a revidovať.

Rečník 3

Je to možné, je diskusia sa s tým práve preto, že v podstate ani u nás, ani v Čechách neexistuje zákonná povinnosť, aby sudca vyhotovil rozhodnutie sám. Nič také nie je, hej? Takže vlastne na to aj časť sudcov, ktorí to skúšajú, sa odvoláva, že však ja mám, môžem predsa asistenta použiť, vyššieho súdneho úradníka a t d'. takže samo osebe to porušenie zákona teda žiadne nie je, lebo taká povinnosť, taká povinnosť nie je. Keď sa spýtate tej umelej inteligencie, sme to skúšali, vieš spraviť trestný rozsudok? Napíše si samozrejme a napíše ti presne, čo máš, čo má, čo má človek zadať a vy to vychrlila a ešte vám dá aj, že či to chcete nejako preštylizovať hocijako. Takže ona sama, tá umelá inteligencia sa púšťa aj do toho, že ja kludne vyhodnotím aj tie dôkazy a t d'. takže možné to je. A niektorí kolegovia

najmä v Čechách vlastne prišli k záveru, že teda ak by sa to aj používalo, že teda, že sudca by mal asi zrejme to na tom rozhodnutí uviesť, že teda bolo to vyhotovené aj za pomoci tej umelej inteligencie, viete si, teda, hovorili ste, že nevíete to hodnotenie si predstaviť, že by robila tá umelá inteligencia, viete si predstaviť, že by robila nejaký ten rozbor, ten úvodný, čo kto povedal? Strany nejaké, taká nejaká tá rešerš úvodná a potom už by to dali len sudcovi a ten, vy sa s tým hral.

Rečník 4

Úvodné, ako vôbec tie fakty proste predstaviť viem, hej? A to možno aj funguje teraz, keď tu rôzne tie zariadenia, že sa nahráva na ne a z toho si potom spraviť nejakú kvalitu, aj tak v konečnom dôsledku podľa môjho názoru by to malo zrevidovať, hej. Ale môžem mu to pomôcť. Možno tie základné fakty, ale už ten myšlienkový pochod samotný, to zhodnotenie skutkového stavu a právne posúdenie, tam podľa mňa ten človek je jedinečný.

Rečník 3

Ako aj Európska únia, už tomu rieme pozornosť, minulý rok bolo to nariadenie vydané Európskeho parlamentu a rady, ktoré sa volá teda.

Rečník 4

Alebo tak.

Rečník 3

Laicky sa to nazýva, že akt o umelej inteligencii, kde práve v podstate Európsky parlamentov týmto nariadením ako keby zakázal alebo povedal, že vysoko rizikové je použitie umelej inteligencie na hodnotenie dôkazov alebo predikovanie trestnej činnosti alebo niečoho, takže to právo Európskej únie už sa snaží dávať tiež, áno, môžete to používať, dajme tomu aj pri tvorbe tých rozsudkov, ale nejakým spôsobom pri hodnotení, že by to hodnotil alebo že zadáte, že je vinný alebo je nevinný, hej? Že toto proste asi bol problém aj z hľadiska toho spravodlivého konania. Otázne je, že ako na to prísť, hej, keď to ten sudca spraví.

Rečník 3

Tak. Ďakujem veľmi pekne. Zatiaľ a ešte by som sa chcel spýtať, to tiež nadviažem, a predrečníkov, či ste zástanca alebo keby ste sa stali súdcom pre Európskym súdom pre ľudské teda práva, či ste zástancom vykladania dohovoru a kvázi tej, podľa tej koncepcie, koncepcie toho originalizmu, textualizmu, odmietnutie toho, že dohovor nie je žiadny živý nástroj alebo práve naopak, či ste zástancom toho, že dohovor je nejaký živý nástroj a má sa vykladať, aj keď je 75 rokov starý, má sa vykladať nejaký v duchu doby a že práve ten sudca je.

Rečník 2

Na to, aby takto teda preženiem.

Rečník 3

Aby vycul tie nejaké nové práva, s ktorými nikto nerátať v tom roku 1905.

Rečník 4

Podľa mňa nie som, nie som zástanca. Taký hrbý toho originalizmu. Určite doba sa vyvíja a to je, to nie je len na tej pozícii Európskeho súdu pre ľudské práva, ale vôbec všeobecne, keď si vezmeme aj rozhodovacia činnosť súdov, tak podľa mňa mám sa prihladiť aj na tú do, v ktorom, v ktorom žijú, ľúbia osoby, pretože to právo je živý. Elen podľa mal prihladiť na účel teologiky.

Rečník 3

A zas voči tomu sa namieta, že vlastne tu súd už zasahuje do zákonodarcovej nejakej alebo vychýľuje tú moc, že súd má vlastne len vykladať, možno aj za použitia extenzívneho výkladu, možno aj za použitia analógie, ale nemá dotvárať ten dohovor. Na to sú napr. tie dodatkové protokoly, že keď chce niečo urobiť, teda keď niekto chce doplniť ten, tak nemal by to byť, mal by to byť ten zákonodarca.

Rečník 4

Aby sme sa možno správne, správne pochopili, že výklad dohovoru peologicky, že prihladiť na účel, nemyslím, že nové práva vytvára.

Rečník 3

Nové práva, to sa práve kritizoval, že vlastne, že veľká väčšina, že, že ten Európsky súd pre ľudské práva je v súčasnosti príliš aktivisticky, preto ma to zaujalo, že či by ste by išli tou, s tou vlnou aktivisticky, t zn. vyberať z toho dohovoru aj práva, ktoré podľa mňa ani nie sú práva, sú to skôr niekedy také túžby, ktoré sú prezlečené za práva. To sa nemal často, to často aj kritizuje.

Rečník 4

To som určite nemal na mysli, nieže vytvárať niečo nové, nielen v istom doboje, aby bol zohľadnený duch, hej?

Rečník 3

Ja napr. poviem príklady, čo zahraničná literatúra hovorí, že je prílišné aktivizmus napr. oni hovoria, že právo na smrť, klasická eutanázia, právo na dôstojný smrť, tak časť autorov hovorí, že také právo neexistuje, hej? Že má sa zakotviť zákonom, má to prejsť voľbami, nemá to vycucnúť ten súd z dohovoru alebo rovnako právo homosexuálov na manželstvo, že to je proste túžba, len prianie a my ho prezlečíme za právo a chceme ho vybrať z toho nejakého dohovoru a že tam by ten súd mal mať nejak pust, sebareguláciu a povedať nie, že toto si dajte do volieb, vyhrajte s tým voľby a dajte si to do zákona. Ale ten ESLP v podstate ide absolútne inou to tendenciou, že ako keby dotvára ten dohovor sám a či by ste teda, tá otázka moja smerovala, že či ste teda za tú líniu alebo nie, alebo či by ste bola brzda toho v dobrom zmysle, že nechajte si to na voľby alebo by ste išli do toho, že centrálné cez judikaturu budete ovplyvňovať tie jednotlivé štáty.

Rečník 4

Určite nie som zástanca takého zjavného aktivít.

Nie až takého zjavného, ako keby nie. Treba ísť duchom doby, ale tiež to má svoje hranice, len ono to závisí od tých konkrétnych okolností. Tak prípadné.

Rečník 3

Tak to nebudete obľúbený od nás.

Lebo ako teraz sme sa o tom bavili, že vlastne bývalý sudca SLP Alešk, ale v podstate aj ústavný sudca maďarský 1 ten pokol. Oni vlastne tvrdia, že SLP je v podstate, že vás to zomelie, keď, pokiaľ nie je človek silná osobnosť, tak môžete dôjsť akýmkoľvek názormi, ale v podstate ten trend, ktorý je tam nastolený, že vás do určitej miery zotne a že teda oni to dokonca volajú, že socializácia sú tuná SLP, že ak máte iné názory než nejaká väčšina, vymenia vám poradcov ako prvé, tí vás nejakým spôsobom chcú nejakým spôsobom ovplyvňovať? Viete si predstaviť, že ako by ste bojovali s nejakým tým tlakom? Ak je to pravda?

Rečník 4

Pozrite sa. A každý, kto chce byť sudca, tak musí byť obno sám o sebe, hej? A to je 1, či čistota Európskeho súdu alebo, alebo vôbec Všeobecného súdu. Ja môžem si vypočúť názory poradcov, ale podľa mňa to je isté, je to isté, ako Ústavný súd by som to porovnal, ani Európsky súd to nemá byť porazov, tam má byť tá osobnosť, ktorá vytvorí nejakú myšlienku a potom poradca bude písať alebo rozoberať koncept pre myšlienky, ale určite to nemá byť naopak, hej? A to si myslím, že nie je správna línia, že poradcovia dikujú právo, hej? Takto, tak to by nemá, ale to je to isté možno aj v tej línii u vás vašej, na všeobecných súdoch, asistenti Najvyššieho súdu sú tiež alebo Najvyššieho správneho, ale zrejme ten sudca by mal byť tou osobnosťou, ktorý udáva to on a poradcovia budú tak ako sudca, udá to a podľa mňa tým tá, aj tá inštitúcia, aj tá pamäť je, že poradcovia sa možno tak často nestriedajú ako sudcovia na týchto najvyšších súdnych inštanciách, keď to porovnam, ten náš Ústavný súd, Európsky súd alebo Súdny dvor Európskej únie, oni ostávajú, ale práve tí sudcovia dávajú tomu obdobia, nehovorím a nie som zástanca prílišného konzervativizmu, hej, že máme prihliadať do budovy, ale zase aj ten prílišný aktivizmus nie je správny, čo ja som ten zástanca tej takej strednej líni a tí, čo má aj poznáte, však aj keď som prejavoval názory Súdnej rade, možno by som sa k tomu vrátil, tak toho zdravého stredného jadra som zástanca, ale som sa.

Predovšetkým musí byť osobnosť sám o sebe a jednoducho on musí mať svoj názor a je prirodzené, aj Európsky súd a tej najvyššej súdnej inštalácie rozhodujú v senátoch, ten rozhoduje komora, kde je 7, 17 sudcov. A to je aj umenie robiť kompromis, ale čo je zase výhoda v týchto najvyšších súdnych inštanciách, že vy môžete vyjadriť svoj systém? To aj prostredníctvom disentov sa vytvára právo. Ja chcem poukázať len a ako sledujem judikatúru, ako tým, že ma to baví Ústavného súdu a určite si pamätáte na, by som ho spomenul z pohľadu Juraja Babjaka, ktorý mal veľmi veľa odlišných stanovísk v oblasti ochrany osobnej slobody a nakoniec je odlišné stanoviská, ktoré boli veľmi invazívne, tak oni sa prejavili potom, že sa tá väčšina sudcov s nimi stotožnila, hej? Teraz, keď si vezmeme rozhodnutia Ústavného súdu súčasného, sudca Peter Straka má veľa, hej, odlišných stanovísk, ale na tom je to právo pekné, že práve aj tie odlišné stanoviská niekedy, keď sa človek nimi

zamyslí a tou perspektívou doby sa môžu stať aj vodiacim lídrom.

Rečník 3

T zn. že ak by vás, ak by.

Rečník 4

Ale určite ja, ja nie som, nie som ten hodnotovo nastavený, že teraz väčšina povie, ja budem dvíhať ruku za všetko, ale o tom pani má byť.

Rečník 3

T zn. že viete si predstaviť, že by ste tie disenty využívali.

Rečník 4

Áno, určite áno, viem si to, viem si to predstaviť, určite áno.

Rečník 3

Ale spomínali ste.

Rečník 4

Že aj tá práca na tých najvyšších súdnych inštanciách, že sa má byť osobnosť. A on sa touto osobnosťou stane aj prostredníctvom disentu.

Lebo ja neviem si predstaviť, aj keď ste v takej, alebo viete, ono ten výklad dohovoru, to si vezme, a to je niečo podobné, ako opätovne výklad ústavného práva je, to sú normy, ktoré majú veľmi širokú hypotézu, hej, a rovnako aj dispozíciu, čiže je tam veľmi veľa. Človek ako sudca dáva hodnotové to nastavenie, hej? To proste ono to právo nie je čierno biele a nie je tak viazaný ako sudca okresného, všeobecného súdu, kde je tými zákonnými normami? Všetkým máme to zväzovanie vyššie, tu je to zväzovanie menšie a o tomto je to nastavenie, že práve ja si tým myslím, že tými diskusiami.

Rečník 3

Je to pravda a keď spomínate hodnoty, nie je to niekedy na prekážku, že ten súd tam má nejaké, dajme tomu vyhranené extrémne hodnoty, že to proste pretaví do toho rozhodnutia? Ja neviem, vymyslím si, spomínal som tu eutanáziu, hej, že teraz je ten sudca strašne za ňu alebo nejakým spôsobom a vadí mu, že ten zákonodarcu stále k tomu nepristúpil, tak proste tú svoju nejakú vnútornú hodnotu alebo túžbu pretaví do toho, že povie, že áno, správa na život vyplýva aj právo na smrť, dôstojnú nejakú smrť, že či ho vlastne tie hodnoty toho sudcu nemôžu aj limitovať niekedy v tom rozhodovaní alebo v rámci tej nejakej nestrannosti, že či tam vlastne to právo niekedy nezvalcuje to, čo si ten subjektívne myslí.

Rečník 4

No ono to je, vždy je to riziko na tých najvyšších súdnych inštanciách, lebo oni už nie sú ďalej preto, hej? Čiže, a my to hodnotové nastavenie sú, to podľa mňa nezmeníme, ja by som možno taký, takú paralelu, keď porovnáme Najvyšší súd Spojených štátov, kde nominujú prezidenti, taktiež nominujú z tohto konzervatívneho alebo liberálneho nastavenia, ale ja na tom nevidím nič zlé, hej? Proste je to taký proces, demokraticky je to tak nastavené a zase,

keď hovoríte, že viete, keď sa rozhoduje v tých viac plných senátov a keď ten sudca 1, tak zase tá väčšina ho pre, hej, že ono vždy tam bude potom v tom disente možno vyčnievať, ale.

Rečník 3

Hovorili ste, že nie ste ani konzervatívny, ani liberálny, niekde v strede.

Rečník 4

Áno. Tak.

Rečník 3

To je zaujímavé, lebo ja neviem, či to neni to najhoršie, že vlastne chcete vyhovieť každému.

Rečník 4

To, to si, možno sme sa, možno sme sa správne nepochopili, to, to by som nechcel povedať, že ale nie som, že vyhrotený, by som povedal, že na tom, na tej špičke hladovka, hej. Ale, ale určite mám svoj názor a ten názor viem proste pretaviť do rozhodnutia, pokiaľ s tým rozhodnutím nesúhlasím, tak ja nemám, nemám problém.

Rečník 3

Výborne, držím palce, ďakujem.

Rečník 6

Ďakujem. Marián, pardon, Tomáš Zlálík, fakta poznámka.

Rečník 5

Veľmi pekne za slovo. Mňa celkom zaujalo to, čo ste povedali, že teda považujete SLP za taký Ústavný súd a dohovor ako ústavu? Mohli by ste to nejako rozviesť? Lebo predsa len aj mnoho autorov, ktorí píšu o SLP, si to práveže nemyslia. Rozdiel napr. medzi ústavu a dohovorom vidia v tom, že tá ústava je národný koncept, ktorý platil na určitom území pre určitý štát, národ a t d'. tak isto Ústavný súd má nejaké prepojenie s tou konkrétnou spoločnosťou, kdežto SLP je nadnárodný orgán pre 4 6 rôznych krajín od Írska až po Azerbajdžan, Arménsko, Turecko. A tak. Keby ste mohli toto možno nejako objasniť, lebo som to pochopil, ako ste to myslel.

Rečník 4

Áno, z hľadiska toho objasní. Ja som tu uvádzal určité príklady, také paralely, ale to som myslel v tom kontexte ústavný európsky súd, že keď rozhoduje sudca v rámci týchto inšancií, tak to tam som videl určitú paralelu, že ústava aj dohovor majú normy, ktoré majú širokú hypotézu, hej? Čiže to, v tom som videl tú podobnosť, ale nie z hľadiska obsahu, to určite nie, hej. Na vysvetlenie.

Rečník 6

Ďakujem Marián Fečík.

Rečník 7

Ja mám 2 relatívne krátke otázky názorové. Zdou okolností. Tiež som robil disen vo vzťahu

k rozhodnutiu veľkého senátu ohľadne aplikácie zásady Dubiomci už daňovom práve a keď som si pozeral literatúru a judikatúru, zaujalo ma, že český Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach viackrát argumentuje tým, že v Čechách je princíp alebo systém liberálnej demokracie. Zatiaľ čo slovenský Ústavný súd sa tomuto adjektívu vyhýba, možno s výnimkou jediného rozhodnutia o ústavnej sťažnosti, kde bol sudcom spravodajcom Lajoš Meszáros, vždycky hovorí len o demokracii.

Ako je teda váš pohľad na túto vec? Žijeme z toho právneho pohľadu v liberálnej demokracii alebo to liberálny je len politické adjektívum ekvivalentné tomu, že máme aj pohľad z pozície sociálnej demokracie, kresťanskej demokracie a vo svete máme aj ľudové demokracie, kde v podstate adjektívum popiera to podstatné meno.

Rečník 4

A podľa môjho názoru z hľadiska právneho už vieme v demokracii a tie prívlastky liberálna, konzervatívna, ľudová, čo si dali takto pojmy, podľa môjho názoru politické a tie by asi ani v tých právnych sektoroch sa.

Rečník 2

To.

Rečník 7

Ja mám teda podobný názor, ale prekvapilo ma, lebo v podstate. 1 z najznámejších českých ústavných sudkýň Eliška Vágnerová tento pojem relatívne často používala, možno to je aj odlišným nastavením toho českého Ústavného súdu. No a druhá otázka, nevidíte nejaké pnutie súčasnosti a na jednej strane medzi bodov prejavu a právom na slobodné šírenie informácií, čo teda garantuje okrem ústavy predovšetkým aj dohovor a na druhej strane výraznou snahou Európskej únie regulovať alebo formovať boj proti dezinformáciám.

Rečník 4

To je zase výsledok asi určitej doby, v akej žijeme. Keď si vezmeme, možno by v tom tiež tak ur určitýtu paralelu do historického kontextu slovenskej právnej úprave a že v určitých tých etapách poslednej doby sme začali regulovať verbálny prejav aj tými najprísnejšími nástrojmi trestného práva a teraz otázka je, či takéto nastavenie je správne alebo nie je správne. Ako ja si dávam rečníctvo, otázku, že bude mať niekto vytvorené nejaké ministerstvo pravdy a toto, hej, toto, toto je, sú, to sú dosť náročné veci a ono to, ale podľa mňa to súvisí s tým, že s tým rozšírením sociálnych sietíizácie doby, kde prakticky nemáte regulované nič, každý môže vysielat' čo chce a teraz možno určitá skupina ľudí má s tým problém to diferencovať, že čo sa zakladá na určitých, by som povedal, svojich základoch, to je podložené a čo podložené nie je, ale pokiaľ ide o slobodu prejavu, tak Európsky súd tie rozhodnutia, ktoré, ktoré doteraz judikované boli, tak má v tom teda ten uhol pohľadu, hej, ten priestor pre slobodu prejavu dáva, dáva dosť výrobku pre.

Rečník 7

Neni potom práve tá sloboda prejavu alebo tá cenzúra skrytá za reguláciu sociálnych sietí práve tým budúcim kolbišťom pre nejaký stred SLP a možno Súdneho dvora Európskej únie.

Rečník 4

Vylúčiť sa to nedá, vylúčiť sa to nedá, pretože.

Rečník 2

Aj.

Rečník 4

Tie veci sú možno podobné, otvoriť sa rozhoduje v tom priestore súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva, ale vylúčené to nie je. Len ja v tom vidím, určite je to ten problém toho úplne všetkého voľné a na tom, na tom, v tom voľnom priestore sa, sa môže šíriť.

Rôzna informácia, preto je určite, tie obavy sú niekedy oprávnené. Však? A to najmä ja opätovne, opätovne tam klásť ten dôraz proste deti a mladistvých, tak akým spôsobom dokážu tie informácie prijímať a spracúvať, pretože ešte tú určitú mieru vyspelosti nemajú a ten dohľad prakticky toho rodiča alebo zákonného zástupcu je tiež nad tým.

Rečník 2

Ako.

Rečník 6

Ďakujem, ďakujem pekne, faktickú poznámku. Martin Bezák.

Rečník 4

Pani predsedníčka, za slovo. Ja vám veľmi stručne k tomu, čo povedal kolega Marián Feči. Ja by som sa toho možno adektíva ako liberálny nebál, pretože neviem, či ho aj český Ústavný súd používal v tej politickej rovine, aj priamo teda konkrétne doktorka Vagnerová, ako ho používal? Ja ho skôr vnímam, možnože sa v tom pletiem v rovine ako z toho základu toho slova Liberta ako sloboda, že vlastne štát náš a to vyplýva z toho, tej podstaty demokratického a právneho štátu, vlastne má do slobody jednotlivca zasahovať ako keby čo najmenej a to sa, toto, myslím, že bolo aj viacero nálezov Ústavného súdu k trestným konaniam, kde vlastne ako keby došlo ako k tzv. prepínaniu trestnej represie a ten štát sa snažil cez to trestné právo ako keby radikálnejšie vstupovať do tých práv základných jednotlivcov. A vtedy práve povedali, že tam to nie je možné, lebo my sme liberálny štát v tom, že keď jednotlivец nemá niečo zakázané, môže vlastne všetko. Čiže možnože to zle ponímam, ale ja by som sa ako to a neobával v tomto kontexte.

Rečník 6

Ďakujem Adrian Kutek.

Rečník 8

Ďakujem pekne za slovo, dobrý deň. Pán kandidát. Ja som si pozorne prečítal úvodné slovo písomné navrhovateľa. Chcem povedať, že tam bol položený aktent na obchodné právo, zmenkové právo. Ja celkom teda zaujala vaša reč aj pred dnes, že ste teda pôsobili v rámci advokátskej praxe aj v trestných konaniach a máte s tým skúsenosti, tak v prvom rade by som

teda od vás chcel, aby ste mi vysvetlili vašu poznámku, že súčasne alebo teraz sa tvárime na kontradiktórnosť konaní v súdnom konaní, že ako, ako to mám vnímať? Ako ste to mysleli, že sa tvárime na tú kontradiktórnosť.

Rečník 4

Hej? Možno som to povedal v tom prejave, v prejave v rámci toho behu reči. A to som chcel tým uviesť, že keď porovnáme starý tr. por. ktorý bol platný od roku 1 2 6 1, tak ten bol založený na tzv. princípe materiálnej pravdy, kde tam bol ten aktívny na hlavnom pojednávaní, ktorý vykonával dokazovanie, to kontradiktórne má byť v tom, že ten aktívny má byť prokurátor, no nie vždy sa to tak deje. Ono je tá prax tých súdov, je, je, je určite trestný, trestných, rôzna, niekedy je tá aktívnejšia, niekedy je menej aktívny, čiže to som ako na vysvetlenie.

Rečník 8

Čiže z vašich skúsenosti advokáta máte teda ten dojem, že tá kontradiktórnosť sa neplatne?

Rečník 4

Podľa môjho názoru určite, keď to porovnam, ja som zažil ešte aj ten sčasti už len ten starý proces, že presadzujeme to, ale záleží všetko od tých konkrétnych okolností prípadu a dosť záleží od tej praxe, ale nie tá prax ešte roka.

Rečník 8

Ja nadviažem na niektoré otázky kolegu profesora Klatika, vy ste tu hovorili v takých tých, že podávali sme sťažnosti, neboli sme úspešní, hovorili ste v takom tom množnom čísle tie prípady alebo konkrétne ten prípad v tom trestnom práve, alebo teda ten trestný prípad, ktorý ste tu opisovali, ktorý v podstate, ako som to ja teda dúfam, správne pochopil, bol určitým podnetom pre legislatívnu zmenu, to ste zastupovali vy alebo na tom ste pracovali vy alebo.

Rečník 4

Ja som osobne, áno, ja som v množnom čísle, ako som spomínal, aj kolegov uviedol, že to myslel, že Advokátska kancelária, ale osobne som ja robila.

Rečník 8

Okej, okej. A vo vzťahu k tomu, k vášmu prednesu ste tak hovorili, že z hľadiska ochrany súkromia sa tá doba vyvíja a teda ste tu naznačili, že už to, čo v minulosti sa teda vnímalo ako zásah do súkromia, dnes nie, tak by som teda to od vás počuť, že v čom vidíte teda rozdiel pri ochrane súkromia v tom časovom horizonte tých 20 rokov, ako som tu dobre poznamenal, teda čo podľa vás bolo v tom čase hodnotená alebo vnímané ako zásah do súkromia. Dnes nie.

Rečník 4

Ja som veľmi v čom? V čom teda vidím taký dosť výrazný rozdiel? Hotovanie napr. obrazových záznamov, hej? Teraz, keď vezmeme, vezmeme, že čo všetko na sociálnych sieťach spolu je. Niektori vás niekde odpotiť? Nedáte, ani súhlas, ale nikoho to nejakým spôsobom netrápi. Kedy si. Ja som to vnímal, že tá ochrana v tomto bola taká intenzívnejšia, väčšia, že ľudia si aj viac všímali sami seba, hej? Teraz ako keby určité veci a určité veci

vnímame, že takto to bolo zo štandardizovaného, takto to funguje, že v tom sa v tom sa možno ten ten rozsah ochrany súkromia z hľadiska toho asi aj poctové, by som povedal, tých ľudí z hľadiska toho hodnotového, že zmení.

Rečník 8

Posledná otázka z toho vášho prednesu. Pochopil som správne alebo ak nie, tak ma opravte, že inštitút spolupracujúceho obvineného vy ako odmietate, alebo teda aký máte tým pocit?

Rečník 4

To, to som, nechcel som povedať, že aby to takýmto spôsobom.

Rečník 8

Lebo to bolo odpovedané.

Rečník 4

Áno, takto to veľmi, to veľmi. Som veľmi opatrný tomuto inštitútu a k jeho používaniu a podľa môjho názoru by sme na takéto používanie tohto inštitútu mali mať jasne zadefinované a presne pravidlá, hej, akým spôsobom tento inštitút.

Rečník 8

Funguje.

Rečník 2

Čiže v súčasnej dobe, podľa vás.

Rečník 4

V súčasnej dobe po tej novele sa istým spôsobom sa určité tie koncepty nastavili, ale myslím si, že mali by byť, mali by byť podrobnejšie pravidlá.

Rečník 8

Viete mi povedať asi v tom, v čom to tak.

Rečník 4

Rámcovo, ja si osobne myslím, že presne by mali byť z hľadiska aj toho, aké benefity sú poskytované tomu, tomu obvinenému, že či sa tieto benefity môžu počas toho konania meniť. Toto je nejakým spôsobom otázka, ktorá podľa mňa nie.

Rečník 2

Je úplne.

Rečník 8

A nedošlo k tomu ani tou novelou.

Rečník 4

Novelou došlo čiastočne podľa mňa čiastočne, ale nad týmto by sa mal zákonodarca viacej zamyslieť, len ono všetky tie úpravy oni sa robia a teraz nemyslím tr. por. ale u nás je to taká,

niekedy taký legislatívny, taký legislatívny, že sa robí veľmi rýchlo, že my by sme sa na mnohými vecami mali zamyslieť komplexnejšie z takého širšieho uhla pohľadu a potom tie novely spraviť, lebo niekedy sa robia, že nejaký prípad, tá nefunguje, nám vyriešime v tom novele, hej? Toto nie je podľa mňa celkom správny smer, že tá legislatíva, čo si ešte ja pamätám, keď sme my študovali, keď som začínal prax práva, tak sa robila precíznejšie, ako sa robí teraz, hej? Že tých noviel máme veľmi veľa a z hľadiska aj sociologického, čo som čítal, rôzne výskumy. Kým sa právna norma ujme do života, to prvá v priemere 5 rokov a teraz si predstavme, že sudca má aplikovať nejakú normu a v rámci tých 5 rokov už došlo k ďalším ik zmenám, že potom sa ani nečudujeme, že tá predvídateľnosť, správanie až taká, ako očakávame, pretože tá norma sa nevžila, ani my advokáti niekedy nevieme. Povedzme si a priznajme však, že už nejaká norma sa zmenila a máme niečo aplikovať, pretože v tom legislatívnom dynamike.

Rečník 6

Ďakujem, ďakujem pekne, Martin Bezák.

Rečník 7

Ďakujem za slovo.

Rečník 2

Ja sa.

Rečník 4

Ešte predtým, než položím teda otázku, chcem vyjadriť k dôvodom, pre ktoré som docenta, doktora Branislava Jablonku PhD navrhol ako kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva. Je to zhrnuté v tom mojom písomnom návrhu, preto sa obmedzím naozaj iba za stručné zhrnutie tých dôvodov podľa mňa. V jeho osobe.

Rečník 7

Sa.

Rečník 4

Zlúčil alebo skolbuje to, čo tie vedomosti a tie skúsenosti, ktoré nadobudol teda v rámci svojho akademického pôsobenia, tam, kto čítal teda jeho nejaké akademické vyspy, vie, že doc. Jablonka vie veľmi precízne, veľmi, veľmi teda jasne a aj zrozumiteľne argumentovať, že tá štruktúra teda jeho argumentov je vystavaná tak, ako si akademika ja osobne predstavujem, ďalej sa tam skĺbila to do jeho pôsobenia v advokácii, kedy a to aj preukázal teraz na tomto vypočutí, aj keď teda sa venuje akademicky primárne obchodnému právu, zmenkovému právu, tak ako advokát pôsobil v mnohých trestných kauzách, aj medializovaných, mal dotyk so základnými ľudskými právami, u ktorých porušovaniu práve najviac dochádza k v trestnom konaní. Zároveň to jeho akademické, pardon, to jeho pôsobenie advokáta sa prelína aj s jeho funkciou člena disciplinárnej komisie, konkrétne disciplinárneho senátu, kde tiež mohol využívať teda svoje skúsenosti z trestného konania a nakoniec ten taký ďalší z tých zásadných faktorov, ktoré má, viedli k tomuto návrhu bolo, že doc. Jablonka teda pôsobí ako porotca Ústavného súdu. Myslím si, že aj na tomto vypočutí

opäť preukázal svoju znalosť nielen judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale aj taktiež Európskeho súdu pre ľudské práva.

Z jeho prejavu teda mne osobne vyplýva najmä to, že má komplexné právnické myslenie, že vie štruktúrovať svoje argumenty, má presah aj do nejakého, do nejakého materiálneho teda základu toho práva, do filozofických, má filozoficko právny presah a toto sú všetko vlastnosti, ktoré podľa mňa by mal mať teda kandidát, ktorý kandidovať do takejto vysokej, teda medzinárodnej súdnej funkcie.

Teda nakoniec nie, však nie však úplne. Teda v poslednej rade by som chcel poukázať na to, že som nikde vo verejnom priestore nezaznamenal také vyjadrenia docenta Jablonku, ktoré by mali nejaký politický charakter alebo ktoré by teda boli vzhľadom na jeho postavenie advokáta, poradcu Ústavného súdu alebo akademika neakceptovateľné, čo v ostatnej dobe sa stáva ako keby excesom z normy, lebo naozaj sme toho svedkami aj v naozaj v nedávnych dňoch, kedy veľa advokátov namiesto toho, aby teda sa menoval svojej advokátskej praxi, ochrane práv klientov, tak má pocit, že teda postavenie advokáta je, je teda určené na to, aby prednášal určité svoje politické názory a politické hodnotenia. Toto si u pána docenta veľmi vážim, pretože to je 1 z vecí, ktorá zakladá nejaký predpoklad pre jeho pôsobenie ďalej, ak by bol úspešný ako nezávislého a nestranného, teda sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva, aby som teda, je logické, že mám tu aj nejaké takéto laudácie, keďže som navrhovateľom pána docenta, čiže určite chcem teda nejakým spôsobom takto zhrnúť môj pohľad na jeho osobu, ale mám aj jednu otázku, ja som pôvodne žiadnu otázku teda dávať nechcel, ale vyplynula z tej diskusie, ktorú sme tu mali a to práve tá otázka kontradiktórnosti konania trestného a teda vlastne zisťovania akejsi materiálnej pravdy, ktorá v súčasnosti má teda povahu ako keby zistenia nejakého skutkového stavu potrebného pre založenie alebo vyvrátenie teda viny obvineného a to vlastne tá otázka smeruje práve tam, že kde z hľadiska aj nejakých, a to sú základné práva a slobody a princípy, kde vlastne končí, kde, kde vlastne dochádza ku konfliktu ako keby nejakého verejného záujmu na potrestaní páchatel'a trestnej činnosti a zachovaní jeho prezumpcie neviny. Lebo práve tu sa dostávame na takú tenkú líniu, kedy vlastne ako keby nielen prokurátor, ale aj súd v trestnom konaní, ako by mal zisťovať skutkový stav, ktorý je potrebný na takéto rozhodnutie, na rozdiel od civilného teda konania, ale čo za situácie, keď napr. súd vidí alebo sudca vidí, že ten prokurátor v tom trestnom konaní na hlavnom pojednávaní zlyháva a jednoducho neunáša to dôkazné bremeno a, ale zároveň má aj ten poznatok, že ak by boli vykonané nejaké dôkazy, tak vlastne by mohlo dôjsť k uznaniu viny toho obvineného, že jednoducho, či je v tomto smere prípustná aktivita súdu a ak áno, v akej miere a kde je tá hranica, kedy už ten súd ako keby porušuje teda, alebo prenáša to dôkazné bremeno, ktoré minimálne prokurátor tým pádom zasahuje do prezumpcie neviny a aj do všetkých tých práv, ktoré vyplývajú z týchto právnych princíпов.

Poviem jednoznačne, že prokurátor je pán toho trestného sporu, ktorý je povinný uniesť dôkazné bremeno a sudca z hľadiska pozície nestranného pozorovateľa nemá dôkazy riadne vykonávať, to, že prokurátor teda či je pripravený alebo nie je pripravený, tak to nie je problém súdu a jednoducho v tomto si myslím, že je to na úlohe prokurátora, aby situáciu zvládol, on si manažuje celé dokazovanie, ako sa bude vyvíjať preto, aby predkladal dôkazy, ktoré usvedčujúce v prípade, v prípade, že navrhuje uznať vinu a potrestať páchatel'a. Čiže ja

v tomto mám jednoznačný, myslím si, že viacerí kolegovia to aj zo Súdnej rady, najmä zo strany sudcu nesúhlasili, že teda asi jednoducho ja som toho istého názor, teda musím povedať len, a to asi aj preto, že som advokátov obhajca, ale jednoducho je preláda aj taký názor, že jednoducho je potrebné, je tam aj nejak tá aktivita súdu, pretože tam aj nejaký verejný záujem, aj to vlastne ukladá ako keby tr. por. Na rovine zákonnej zistiť skutkový stav tak, aby neboli, teda neexistoval nejaké dôvodné pochybnosti vo vzťahu k vine a treste toho obvineného.

Ale je to veľmi zaujímavá teda minimálne akoby otázka, že kde je presne tá hranica, lebo zas z druhej strany je naozaj pravda, že asi by ten súd nemal suplovať, keď sa bavíme o kontradi, v ktorom sa teda bavíme o rovnosti zbraní, konanie prokurátora zároveň, že či má byť úplne lepší za situácií, kedy má napr. je tam nejaká závažná trestná činnosť, vražda a t d'. vidí, že ten prokurátor proste, že tam má zabezpečené dôkazy, ale nenavrhuje ich vykonať a že do akej miery teda v tomto ohľade by do toho mal, do toho mal teda vstupovať. Ja to nechám takto otvorené na ďalšiu diskusiu. A to je z mojej strany.

Rečník 6

Ďakujem pekne, Martin Puchala, faktická poznámka.

Rečník 4

Ďakujem pekne za slovo. Ja to už nechcem naozaj zdržiavať, len ma zaujala celá tá debata led a stanovisko kolegu z môjho pohľadu a to je potom možno aj priestor pre vás, ak by ste sa na tú funkciu, na ktorú kandidujete, dostali. Teraz nie je ani rozhodujúce tie veci, ten piaty prokurátor má byť nahradený činnosťou súdu, ale rozhodujúce to je to, aby to bolo rovnako vo všetkých prípadoch, lebo bohužiaľ, teraz tá situácia je taká, že raz ten súd prevezme aktivizmus a jednoducho nahrádza toho prokurátora, v inom prípade. To nechá tak, lebo však si povie, máme kontradiktívne konanie a výsledkom tohto celého je potom to, že sa čudujeme na jednej strane, že máme aj také, takéto rozhodnutia a to by takto nemalo byť, proste jednoducho ten prokurátor s tým má ustať tvoj úlohu? My to nemáme len v zásadách prezumpcie neviny, že teda ani dokázaná vina sa rovnáť dokázanej nevine, ale to, že dôkazné bremeno nesie prokurátor, je, vyplýva aj z európskych predpisov.

Jasne. A bohužiaľ, keď to tak nie je, tak nie je úlohou toho jednoducho nahráť. S týmto s vami absolútne súhlasím, ale myslím si, že oveľa dôležitejšie je to, aby to bolo rovnako.

Aby to bolo správne.

Rečník 6

Ďakujem pekne. Vidím, že do rozpravy už nie je nikto prihlásený, ja teda odovzdávam slovo predsedovi volebnej komisie, ktorý bude riadiť voľbu a následne oznámi výsledok hlasovania.

Rečník 3

Ďakujem veľmi pekne. Takže pristúpime teda k voľbe. Súdna rada po vypočutí Branislava Jablonku pristupuje k voľbe Branislava Jablonku na kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva za Slovenskú republiku hlasujeme teraz.

Rečník 2

Počkáme.

Rečník 6

Na vyplatenie výsledku hlasovania pre predsedu volebnej komisie, ktorý oznámi výsledok.

Rečník 3

Takže po vykonaní voľby tak konštatujem, že hlasovalo počet prítomných 14, počet neprítomných štyria, za hlasovalo 13, proti hlasovalo 0, zdržal sa 1. Pokiaľ ide o rokovací poriadok, musím prečítať aj spôsob, ako hlasovali jednotliví členovia. Peter Bebej za, Martin Bezák za, Zuzana Čížová za Marián Fečík, za Magdaléna Hroncová, za Ľudmila Jonidisová, za Jaroslav Kláčik, za Marcela Kosová, za Adrián Kucek, za Ľuboš Kunay, za Tomáš Lalík, zdržal sa Miroslav Mandrák, za Martin Puchala, za Peter Šamko. Za. Vzhľadom na výsledky tohto hlasovania konštatujem, že Súdna rada Slovenskej republiky po vykonaní na kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva za Slovenskú republiku zvolila za kandidáta na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva Branislava Jablonku za B. Predkladá vláde Slovenskej republiky v súlade s čl. 141 a ods. 6. Písmeno f Ústavy Slovenskej republiky návrh kandidáta Branislava Jablonku na sudcu Európskeho súdu pre ľudské práva.

Rečník 6

Ďakujem pekne, gratulujem, pán kandidát a v prípade, že budeme mať zvolených troch kandidátov, predložíme to rovno vláde v prípade, že ak nebudete informovaný, ďalší zákonný post nasleduje. Ďakujem pekne. Môžete zostať alebo môžete odísť?

Rečník 6

Dovidenia. Vyhlasujem 10 minútovú technickú prestávku, poprosím otvoriť okná, naozaj budeme dochvíľní.